

EZ A VÉGNEK A JELE, URAM?

Köszönöm szépen, Neville Testvér. Jó estét drága barátaim. Annyira örülök, hogy újra itt lehetek ma este az Úrnak, a mi Istenünknek szolgálatában.

² [Neville Testvér beszél a mikrofonról, “Ez itt a működő.”—Szerk.] Ez a másik... Ez az. Ó, igen. Rendben.

³ Ma reggel olyan sokáig visszatartottalak benneteket, ezért úgy érzem, hogy ma este igen gyorsnak kellene lennem. Óh, hogy milyen borzasztó volt, állni és ma este is ugyanolyan rossz. De már nem sokáig fog tartani, hogy lesz helyünk a számotokra, látjátok, mihelyt a gyülekezeti épület elkészül. Nem, ma este mi nem tervezzük, hogy túl hosszú ideig maradjunk.

⁴ Holnap este azonban szándékunkban áll egy kis ideig maradni. Holnap este, ha néhányan eltudtok jönni holnap este, hát, nagyszerű időt várunk az Úrban. Lesz néhány ragyogó ember itt holnap este. Nekünk mindannyiunknak lesz ideje...

⁵ [Branham Testvérnek az öccse, Edgar Branham azt mondja, “Óh, édesem, várj! Van valami amit kérnem kell tőled. Elfelejtettem megmondani neked. De, sokan itt azt mondják, hogy mindig sietsz kimenni a szolgálatról. Azonban holnap lesz annyi időd amennyit akarsz, héttől tizenkettőig ha venni akarod. Nos ez az amit ez a halgatóság kért hogy kérdezzelek meg téged. Így most magyarázd meg ezt nekik, ha nem úgy gondolod.”—Szerk.]

⁶ Holnap éjszaka éjfélkor úrvacsorai közösséget fogunk felszolgálni. Bizonyos vagyok benne, hogy—hogy örülni fogtok...ha résztvesztek. Amíg mások hujhujoznak, kiabálnak, lövöldöznek, isznak és így tovább, mi egyszerűen tisztelettel meg fogunk hajolni Isten előtt [Üres hely a szalagon—Szerk.] és úrvacsorát veszünk, és az évet a mi felajánlásunkkal kezdjük, szívünket Istennek való odaszentelésben.

⁷ És holnap este lesz itt néhány ragyogó szónok, az biztos. Van néhány ragyogó... Egy testvér itt van Georgiából, Palmer Testvér, egy csodálatos szónok. Junior Jackson Testvér is itt lesz holnap este; Beeller Testvér, Neville Testvér. Óh Istenem, óh! Csak tovább és tovább, Istennek ragyogó emberei, akik itt lesznek, Wilbur Collins Testvér, és mindazok a testvérek, akik nekünk olyan nagyszerű üzeneteket hoztak. És talán mások is beugranak, és így mi holnap este egy nagyszerű időt várunk.

⁸ Most a feleségem azt mondta, “Ne mondd ezt,” de nekem ezt mégis mondanom kell. Bocsánatot kérek azért, mert

birodalmat mondtam ma reggel *döntőbíró* helyett. [A két angol szó kiejtése hasonló—A fordító.] [Branham Testvér és a gyülekezet nevet—Szerk.]

Billy ott ülve azt mondta, “Ime itt van.”

⁹ Azt mondtam, “A birodalom; neki kell hogy legyen egy birodalma.” Én döntőbíróra gondoltam.

¹⁰ Olyan vagyok, mint amit a holland emberről mondtak, tudjátok. “Ne azt nézzétek hogy mit mondok, hanem hogy mire gondolok.”

¹¹ Én ezt mondtam, “Én azt hiszem, hogy ők értenek engem olyan sok év után.” Tudjátok, ez arról van. . .

¹² Már harminc éve hogy a szószerző mögött vagyok itt. Harminc év ebben a tabernacle-ban! Mostanra már ismernetek kellene, nem? Óh Istenem! Az biztos, hogy az iskolázottságom korlátozott. Én—én nem tudok beszélni, de egy igazságos zajt adok az Úrnak.

¹³ Azt hiszem, hogy Lamsa doktor volt, a Lamsa Bibliától, a fordításban, aki azt mondta. . .

¹⁴ Az egyik alkalommal én beszéltem és nem tudtam, hogy ő ott van. Ő visszajött és beszélt az Urim Tummimról, azután pedig ő beszélt arról a Fényről. És ezt mondta, “Mi a gond ezekkel az emberekkel ma?” Ezt mondtam. . . Ő azt mondta, “Annak oka, hogy az emberek, a fordítók nem tudták a Bibliát helyesen lefordítani az, hogy a fordítók megpróbálták irodalmi jiddissben lefordítani. És Jézus beszélve, a köznyelvet beszélte, pont ahogy az utcai emberek is beszéltek.”

¹⁵ És tudjátok, hogy van a Lukácsban egy Szentíráshely, amely ezt mondja, “A köznép boldogan hallgatta Őt.” Ő az ő nyelvüket beszélte. Remélem, hogy ez most ismét így van.

¹⁶ Mi örülünk az Úrnak. Most én tudom, látom ezeket a hölgyeket itt körben állni. Már az is elég rossz, ha férfiakat látunk állni, nem beszélve lányokról, fiúkról és hölgyekről, és így tovább, amint a falak mellett állnak, és a kisgyermekéről. Nekünk azonban nincs elegendő ülőhelyünk. És ezért mi imádkozunk, hogy a következő alkalommal a mi összejöveteleink, e hét után; ez alkalom után. . .

¹⁷ Tudjátok, hogy a következő tervezett dolog, amennyire csak tudjuk, az a Hét Pecsét. És ha az Úr úgy akarja, akkor mi elkezdjük azokat, mihelyt a gyülekezeti épület elkészül, felépül, azért hogy beférhessünk. Megtesszük az újraszentalést. És talán egy, kettő, vagy három egymást követő héten át jövünk, hogy halljuk a—a Hét Pecsétet. Tehát, mi egy nagyszerű időt várunk az Úrral azalatt. És mi. . . Minden városn kívüli embernek postázni fogjuk a lapokat és mindent, és tudatni fogjuk veletek a pontos időt, úgy egy vagy két héttel előtte.

¹⁸ Az építész, ahogy Billy-től megtudtam ma este, körülbelül, február tizedikén lesz kész. Nos, ha ő tizedikén elkészül, akkor mi úgy tizenötödike körül kezdenénk. Mihelyt ők elkészülnek, mi azonnal elkezdjük azzal.

¹⁹ Az idős Kidd Testvérnő, aki nemrégén hívott engem, majdnem könnyezett. Ezt mondta, “Branham Testvér, annyira próbáltuk beindítani az öreg autót, de nem indult. Így,” ezt mondta, “imádkozz, hogy induljon, és én holnap eljövök.” És ezt mondta, “Vajon fogok-e találni egy helyet, hogy ott maradjak?”

²⁰ Én ezt mondtam, “Ne aggódj, intézünk neked egy szobát Kidd Testvérnő, mihelyt ideérsz. . .”

²¹ Ő ezt mondta, “Legyen áldott a szíved.” Ezt mondta, “Tudod, ha a szolgálatod tizenkét óráig fog tartani,” mondta, “én nem akarok tizenkettőkor kimenni.”

²² Tudjátok, ő és Kidd Testvér körülbelül már nyolcvanöt évesek egyenként, és még mindig a szolgálatban vannak. Tudjátok hogy mit csinálnak? Van egy magnójuk, és veszik az Üzeneteimet, és mennek kórházról kórházra, házról házra, és játszásként le a szalagokat. Most hát, ha ez nem, ők nem adják fel! Ez nem nyugdíjazás. Ez a Hitnek megtartása végig, Karddal a kézben hálnak meg. Ez az ahogy menni kell. Ez az ahogy én tenni akarom. Ah-hah.

²³ Ezután ezt mondta, “Tudod, ha én tizenkét órákor megyek ki a főútra,” azt mondta, “és éjszaka tizenkét óra után megpróbálok hazajutni, és az összes részeg ördög,” mondta, “vezetve,” mondta, “minden irányba szaladva, ivás közben.” Ő azt mondta, “Azok a démonok, körbe szaladgálnak,” azt mondta, “akkor én halálra rémülnek.”

²⁴ Patt Testvér, ez az asszony aztán bizony valami más. Hányan ismeritek Kidd Testvérnőt? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Ő olyan egy...Egyszerűen egy szent kinézetű kis lény!

²⁵ És csak gondoljátok el, hogy évekkel, mielőtt én megszülettem (és én idős vagyok) ő már ott volt fent azokon a hegyeken, ő és Kidd Testvér. Egész nap mosott a mosódeszkán azért, hogy tizenöt, vagy húsz centet kapjon egy mosásért, hogy férjét kiküldhesse aznap este prédikálni. Azokba a szén bányákba ott fent Kentucky-ba, ahol te...valakinek téged puskával kellett őriznie azért, hogy feljuss a hegyre, ahová prédikálni mentél. Óh, Istenem! Azután én azt gondolom:

Nyugodt virágágyban kell a Mennybe vitetnem,

Mialatt mások harcoltak, hogy megnyerjék a díjat és véres tengereken vitorláztak?

Ha uralkodni akarok, harcolnom kell; Növel a bátorságomat, Uram!

²⁶ Ez az, és én az Ő támogatását az Ő Igéje által akarom. Ez az, amit én ma este akarok. Most feltételezem, hogy a magnók járnak.

²⁷ [Egy testvér azt mondja, “ne felejtse el a gyermek bemutatást.”—Szerk.] Óh, igen. Én... Bocsánat.

²⁸ Egy kis testvérnőnek volt itt ma reggel egy babája, akit fel akart ajánlani. Mondtam neki, hogy ma este bizonyára megesszük, most. Nos, holnap este nekünk gyermekbemutatásaink lesznek, gyógyító szolgálatok, és minden, amit csak meg tudunk tenni. Lesz bőven időnk. Tehát, ha a kis testvérnő itt van, és ha vele van az ő kicsije.

²⁹ És nekem kellene tartani embereknek, akik nagyon messziről jöttek, és itt voltak ma reggel, hogy egy egyéni kihallgatásra jöjjenek, és egyéb dolgokért. És itt kellett volna nekik találkozni velem ma reggel, és Billy hagyta őket várni ma estig. És ő sehol sem találta meg őket, látjátok, ma este. Ha itt vagy, testvérnő, én hátul voltam egy kis ideig, vártam, és néztem ha ő megtudja találni a hölgyet. Kettő volt, azt hiszem, akiknek egyéni kihallgatásuk lett volna, ők messziről jöttek az országból. Tehát, mi—mi bízunk abban, hogyha nem találkozom veletek, akkor minnél hamarabb tudok, találkozni fogok veletek, lehet hogy holnap este, amikor bejövök.

³⁰ Nos, azt hiszem, nem ez az a hölgy amelyik jön, egy kisgyermekkel, egy—egy kék tengerész zubbonyban?

³¹ “Tengerész zubbony”? Méda, én—én—én nem azt gondoltam, édesem, bármi az. Úgy néz ki mint valami kis ruha... Tengerész zubbony, hányan tudjátok hogy mi egy—egy tengerész zubbony? Hát, persze. Egy öreg kezeslábas zakó, szerintem. Így—így... .

³² Hát ez Dallas-nak a kisgyermek. Istenem, az jó. Testvérem, nem jönnél fel ide. Bocsámatot kérek. [Branham Testvér eltávozik a mikrofontól és a szószéktől egy oldalra megy—Szerk.]

³³ Jó, jó, nekem tesz az a kis szalag ott, amit te odatettél. Mi a neve? [Az apa azt mondja, “Rebeka Lynn.”—Szerk.] Rebeka Lynn, L-y-n-n. És mi-mi a családneved? Stayton. Rebeka Lynn Stayton. Úgy van? Ide adod? [“Persze.”] Tudom hogy nehéz ilyent átadni. Ezt az édeset? Itt van egy szép kislány. Rebeka Lynn Stayton.

³⁴ Ez a család sok mindenben ment át. Ez a kicsi, fiatal hölgy itt, és az ő férje, nemrég mindketten üdvözültek és megismerték az Urat. És most az ő egyesülésükben, az Isten adta ezt a szép kis Rebekát és ők hozzák őt az Úrhoz.

³⁵ Nos, sokan, azt nevezik... csecsemő keresztesnek, a Metodista gyülekezetben, és sok másiban, és ők meglocsolják őket vízzel amikor azok csecsemők. Nos, az rendben van, ami

engem illet. De mi mindig próbálunk csak azon állni aminn a Biblia mondta hogy álljunk. És a Bibliában sohasem volt olyasmi mint csecsemőkeresztelés; soha ott régen a történelemben, a korai Katolikus gyülekezetig, amint mi tudunk erről, amely a Niceai Tanácsnál kezdődött.

³⁶ [A bébi kiált, “Ba!”—Szerk.] Tehát ez pont a mód “Ámen”-t mondani. Az, látjátok, nektek...Látjátok, nektek kell az értelmezés.

³⁷ Így, azonban a Bibliában, ők hoztak kisgyermeket Jézushoz, hogy Ő áldja meg őket. És Ő rájuk tette a kezeit és megáldotta őket. És azt, mi folytatjuk azt.

Most hajtsuk meg a fejünket.

³⁸ Mennyei Atyánk, ez a fiatalasszony és fiatalember eljöttek ma este ezzel a kicsi bájos Rebekával ami nekik adatott, felelőségükre, hogy Isten tanításában neveljék fel. És a szülők elhozták ma este, hogy bemutassák az Úrnak. És amikor az anya az ő karjaiból az enyémbé adta, azután én átadtam a kicsi Rebekát az én karjaimból a Tiédbe. Istenem legyél vele és áldd meg őt. Áldd meg az atyját és anyját. Mindannyian éljenek hosszú hű életet, és, ha lehetséges, lássák meg az Úr Jézus Jövetelét. És a gyermek nőjön az Úr megismerésében. És ha még van egy holnap, hadd legyen egy nagy tanúd. Add meg ezt, Uram. Most, ha Te itt lennél a földön, ezek az asszonyok és férfiak Hozzád hoznák az ő gyermekeiket. De mi, az Evangélium szolgálói, Téged képviselünk. Így mi Neked adjuk ezt a bébit, egy élet szolgálatára a Te Országodban, a Te Fiaid az Úr Jézus Krisztusnak Nevében. Ámen.

³⁹ Áldlak téged, kicsi Rebeka! Milyen egy kis édes lény! Isten áldjon meg mindkettőtöket, és a gyermeket, adjon nektek hosszú, boldog életet, az Isten szolgálatában.

⁴⁰ Gyertek ideát, egy néhány lépést. Nem tudom vajon elég erős vagyok vagy nem. Ez fiú, bizony. Mi a neve? [Az anya mondja, “Stanley Victor Cleveland.”—Szerk.] Sanley... [“Stanley.”] Stanley Victor... [“Cleveland.”] Cleveland. Cleveland. [“Cleveland.”] Cleveland. A kis Stanley milyen egy kis szép név, és milyen egy kis szép fiú! Tehát, azt hiszem, körülbelül...Állj fel oda, Stan. Nemde szép fiú? Mi nem gyakoroljuk ezt. Mi csak tesszük ezt, tudjátok, és semmi formáság nincs ebben. Ez így van. Ő biztos hogy egy édes kispajtás. Elfelejtettem a családnevét. Nem hiszem hogy jól ejtem ki [“Cleveland.”] Cleveland. Rendben van.

Hajtsuk meg a fejünket most.

⁴¹ Mennyei Atyánk, ez a házaspár hozza ezt a bébit, a kis Stanley Cleveland-ot, hogy be legyen mutatva az Úr Jézusnak. És amint a gyülekezet pásztorai itt, meg én is egységben vagyunk az Úr munkáiban, Neked adjuk ezt a gyermeket egy

élet szolgálatára. Őt odaadtad az anyjának és atyjának; és most ők nekem adták a gyermeket, az én karjaimba; és én az én karjaimból a Te karjaidba helyezem. Istenem áldd meg az atyját és anyját. Áldd meg a kisiút, és mindannyian éljenek hosszú, boldog életet a Te szolgálatodban. A gyermek legyen felnevelve az Isten ismerésében, hogy Neki szolgáljon, Őt félje, Őt szeresse, az életének minden napjaiban. Nos, ők hoztak gyermekeket Hozzád, hogy áldd meg őket; és mi, a kezeinkkel a gyermekeken, megáldjuk őt az Úr Nevében. És éljen egy hosszú, boldog életet, egészségben és erőben a Te szolgálatodban. Jézus Nevében. Ámen.

Isten áldjon meg téged, kicsi Stanley. Nektek egy szép fiútok van ott.

⁴² Most kérnék egy szívességet a kicsinyektől és a tizenévesektől. És tudom, hogy ez nehéz. Nem bírtok túl hosszú ideig állni, mivel a lábaitok elfáradnak. Ma este azonban én valami olyant érintek amit még soha ezelőtt. Van valami, amiről beszélni akarok, és soha nem gondoltam, hogy ilyenről beszélni fogok.

⁴³ Ez az oka annak, hogy ma reggel én nem akartam azt az időt venni az Üzenet előtt, és még csak be sem fejeztem az én Abszolútomról való beszédet, és nem hiszem, hogy valaha is be fogom fejezni. Remélem, hogy nem. Ő olyan csodálatos!

⁴⁴ De ma este én olyan valamiről fogok beszélni, amit én nem tudok. Most egy lelkész számára ezt mondani nagy dolog, hogy ő olyanról fog beszélni, amiről nem tud. Én azonban megkockáztatom legjobb tudásom szerint, méghozzá hogy ez a gyülekezet megérthesse. Semmi esetre nem tartanék vissza töletek bármit, ami hasznos lehet.

⁴⁵ Azután ez a hangszalag, feltételezem, hogy a fiúk készítik a hangszalagot. És ha ti történetesen megkapjátok a szalagot, aki csak hallgatja a szalagot, emlékezzetek, hogy ha valami rejtélyes számotokra, akkor ne mondjátok azt, hacsak nincs a szalagon. Ne mondjátok semmi ellentétet a szalagon levővel.

⁴⁶ Olyan sokan írnak hozzám, a *Kígyó Magjáról* és modják, hogy én ezt-és-azt mondtam. Megyek és visszajátszom a szalagot. Én azt nem úgy mondtam. Látjátok, az emberek félreértelmeznek dolgokat.

⁴⁷ Tudjátok, Jézus egy alkalommal az Ő feltámadása után ment a parton, az apostolokkal, János pedig ráhajolt az Ő keblére. És azok pedig ezt mondták, "Mi fog történni ezzel az emberrel?"

Jézus ezt mondta, "Mi közöd hozzá, hogyha ő megmarad amíg Én eljövök?"

⁴⁸ "És elindult egy szóbeszéd azt mondva, hogy 'János élni fog addig, amíg nem látja Jézust eljönni.'"

49 És a Szentírás ezt mondta, “Pedig Ő nem úgy mondta.” Látjátok, Ő—Ő sohasem azt mondta. Ő egyszerűen ezt mondta, “Mi közöttök hozzá, ha ő megmarad, amíg Én eljövök?” Az Úr nem azt mondta, hogy ő megmarad. De a félreértés, az olyan könnyű.

50 Most nem arról van szó, hogy én megítélek valakit, amiért ezt teszi. Mert velem is megtörténik. Minden emberrel megtörténik; ha azok az apostolok is akik a mi Urunkkal jártak félreértették Őt. És soha nem értették tisztán Őt.

51 Épp a végén ők ezt mondták, “Imé most értjük. Most hisszük. És biztosak vagyunk abban, hogy senkinek nem kell mondania Néked semmit, mert Te mindent tudsz.”

52 És Jézus ezt mondta, “Most hisztek?” Látjátok? “Mindezek után ti végül...Végül is hozzátok jutott, látjátok, hogy hisztek?”

53 Ez csupán emberi. És mi mindannyian emberek vagyunk, így mi félre fogunk érteni.

54 Ha azonban számodra egy kicsit rejtélyes, akkor játszd vissza a szalagot. Pontosan hallgasd meg. Én biztos vagyok abban, hogy a Szent Szellem ki fogja nyilatkoztatni számotokra.

55 Azután a kicsinyek, ha visszatartanátok az “ámenjeiteket,” a gyerekek. Csak várjatok egy kicsit, mert én-én azt akarom, hogy ez biztosan meg legyen ragadva, mivel sokaknak nem lesz meg a szalag. Ezért szeretném, ha ti biztosan megértenétek. És közeledjünk hozzá, úgy, mondjuk harmincöt percre, vagy negyvenre, olyan tisztelettel, ahogy csak tudunk.

56 Mert ez számomra egy iszonyú idő. Ez az, ahol valami történt és én nem tudom, hogy mit tegyek. Látjátok? Én a legszörnyűbb feszültségben vagyok amelyben valaha is voltam, az én szolgálatom napjai alatt, amiről tudok.

Tehát hajtsuk meg a fejünket most, mielőtt közeledünk az Igéhez.

57 Mennyei Atyám, egy idővel ezelőtt, én prédikáltam egy témáról, a *Feltételezésről*. A *feltételezés* pedig, azt jelenti, hogy “vállalkozni valamire felhatalmazás nélkül.” És, Uram, ma este én talán magamra vettem azt, hogy valami olyat magyarázzak az embereknek, melyről nincs látásom. Ezért, Uram, vizsgálj meg engem ott, ahol meg kell vizsgálni; zárd be a számat, Uram. Te bezártad az oroszlán száját a barlangban Dániellel, hogy az nem bántotta őt. Uram, imádkozom, hogy ha én valamit helytelenül próbálnék értelmezni, akkor Neked még van hatalmad bezárni egy száját. Ha azonban ez az Igazság, akkor Uram áldd meg Ezt, és hozd elő. Te ismered az állapotokat, és hogy mi van közel. Ez az amiért én jöttem még

ebben az utolsó pillanatban is, a szószékhez, hogy megpróbáljam értelmezni ezeket a dolgokat. Imádkozom Hozzád, hogy segíts nekünk.

⁵⁸ Áldd meg ezt a kis gyülekezetet. Ezt a csoportot, amely idejön ez alá a tető alá, akik itt tartózkodnak velünk ebben a városban, kijöve sok államból. Óh, amikor leszállnak az esti árnyékok, akkor olyan boldogok vagyunk, hogy van egy hely, ahová jöhetünk. Amikor a világ úgy össze van zavarodva, és nem tudják hogy hol állnak, akkor mi boldogok vagyunk, hogy "Az Úr Neve egy hatalmas torony, és az igazak beszaladnak oda, és biztonságban vannak." Nem csak egy csomó Szó, hanem egy kinyilatkoztatás!

⁵⁹ Így imádkozunk Atyánk, amint az esti Fények eljönnek a nap lementekor. És mi hisszük, hogy ez az az idő amelyben élünk, a nap lemenésekor. A legünnepélyesebben köszönjük Neked Urunk, egész szívünkéből, azokat a dolgokat, amelyeket Te értünk tettél. És, Uram, az egész koron át, én köszönöm Neked, hogy megengedted ezeket a látomásokat, melyeket Te adtál, mindegyik egyszerűen tökéletes volt, és minden álomnak a magyarázata is pontosan úgy volt. Így mi tudjuk, hogy ez csak Te lehettél Uram; mivel mi halandóak vagyunk, mind bűnben születünk, és egy egészséges dolog sincs bennünk. De elgondolni azt, hogy Te tudtál venni egy olyan dolgot, mint egy emberi lény, és megmostad őt az Ige vizével, és Krisztusnak Vére által; és kinyújtottad azt a Kezet egy olyan módon, míg egy személy már nem a saját gondolkozását használja, hanem beengedi Krisztusnak Értelmét, Aki mindent tud, hadd jöjjön be Az és beszéljen és használjon egy sátrat. Köszönjük Atyánk.

⁶⁰ Most mi áldjuk a Te Szent Nevedet. Megáldjuk ezt a kis csoportot is, ma este, a Te Nevedben. Megáldjuk a pásztor, Neville Testvért, Isten bátor szolgáját. Megáldjuk a diakónusokat és a megbízottakat és Krisztus Testének minden tagját, mind itt, mind pedig a világ körül, az Úr Jézus Nevében.

⁶¹ Óh, amint mi látjuk ezt a sötét, piszkos és borzasztó árnyékot, amint a Kereszténység arcára hullik, akkor tudjuk, hogy az idő elközelített. Lesz egy elragadtatás, és a Gyülekezet felvételik. Urunk, hadd meneteljünk tovább, nézve a Szerzőre és a Bevégezőre, Krisztusra. Add meg ezt Urunk. És amint mi előremegyünk most, az Úr Jézus Nevében, nekilátni ezeknek a dolgoknak, mely a mi szívünkre lett helyezve, és imádkozunk, hogy Te légy velünk, és segíts nekünk. És végy dicsőséget ebből Urunk, mert mi magunkat átadjuk Neked, a Te Igéddel, a Jézus Krisztus Nevében. Amen.

⁶² Most ha van ceruzátok és papírotok, akkor szeretném, ha leírnátok néhány dolgot amint...vagy bármit amit csak

kívántok. Csak legyen kéznél. És a hangszalagon is, ha kívántok Szentíráshelyeket lejegyezni bármikor, mivel én hiszem, hogy a Szentírás az, ami számít.

⁶³ Most este szeretnék egy szöveget felolvasni, illetve egy Szentíráshelyet, Jézus Krisztus Kinyilatkoztatásának a Könyvéből. Én pedig hiszem, hogy ez Jézus Krisztusnak a Kinyilatkoztatása, amint a Könyvben le van írva. Bármely más kinyilatkoztatás, amely ellentétes lenne ezzel a Kinyilatkoztatással, az helytelen lenne. Én hiszem, hogy ezt érdemes felidézni... újra felidézni—felidézni. Bármely kinyilatkoztatás, amely nem illik össze ezzel a Kinyilatkoztatással, és nem ezt a Kinyilatkoztatást hozza világosságra, az helytelen kinyilatkoztatás. Annak Szentírás szerintinek kell lennie.

⁶⁴ Most a Jézus Krisztus Kinyilatkoztatásának Könyvéből a 10. részben kívánom felolvasni az első pár verset, az első hét verset, 1-től 7-ig. Most figyeljetelek nagyon, és imádkozzatok értem.

És láttam egy másik hatalmas—másik hatalmas angyalt lejönni a mennyből, felhőbe öltözve: és egy szivárvány volt az ő feje körül, arca pedig olyan... mint a nap, lábai pedig mint tűznek oszlopai:

És volt az ő kezében egy kis nyitott könyv: és jobb lábát a tengerre tette, bal lábát pedig a földre,

És ő nagy hangon kiáltott, mint amikor egy oroszlán ordít: amikor pedig ő kiáltott, akkor hét mennydörgés hallatszott.

Amikor pedig a hét mennydörgés hallatszott, akkor írni akartam: és hallottam egy hangot a mennyből, amely ezt mondta nekem, Pecsételd be ezeket a dolgokat, melyeket a hét mennydörgés mondott, és ne ird le azokat.

És az angyal, melyet én láttam a tengeren és a földön állni, felemelte az ő kezét az égre,

És megesküdött őrá aki örökké él, és aki az eget teremtette és a dolgokat melyek abban vannak, és a földet és a dolgokat melyek abban vannak, és a tengert és a dolgokat, amelyek abban... , hogy idő többé nem létszen:

De a hetedik angyal hangjának napjaiban, amikor ő elkezd szólni, akkor Istennek titka be fog fejeződni, ahogy ő azt kijelentette az ő szolgálóinak, a prófétáknak.
[King James fordítás szerint—A Fordító]

⁶⁵ És az én szövegem, ha úgy meg kellene neveznem, ma este, akkor ez: *Ez A Végnek A Jele, Uram?*

⁶⁶ Mindannyian tudjuk, hogy a Gyülekezet számára egy—egy dicsőséges időben élünk, a hitetlen számára pedig egy

borzasztó időben. Az összes többi közül az egyik legveszedelmesebb időben élünk, amióta csak a világ elkezdődött. Soha próféta, sem apostol, soha, nem élt olyan időben, mint mi most. Ez a vég.

⁶⁷ Ez meg van írva az egekben. Ez meg van írva a föld színén. Ez meg van írva minden újságban. Ez a vég, ha tudjátok olvasni a kézírást. A próféták abban az időben éltek, amikor a kézírás a falon volt egy nemzet számára, mi azonban akkor élünk, amikor a kézírás az idő számára van a falon. Minden nemzet, föld, minden, az idő a végén jár. Így nekünk kutatnunk kell az Írásokat azért, hogy megtaláljuk az órát, amelyben élünk.

⁶⁸ Isten igaz prófétája mindig az Írásokhoz fog járulni. Ezért ő abszolút abban, hogy az úgy lesz. Az Ó testamentumban, amikor a próféták mondtak valamit, akkor mindig volt valahol egy próféta az Igével, aki megmaradt az Igén. Ő figyelte Istent látomásokért. Ha pedig látomása ellentétes volt az Igével, akkor látomása helytelen volt. Ez Istennek a módja arra, hogy Igéjét eljuttassa az Ő népéhez.

⁶⁹ Hallotok ott hátul, rendben? [Branham Testvér szünetet tart—Szerk.] Egyszerűen alig tudom, hogy hol kezdjem el.

⁷⁰ Most nagy megtiszteltetés volt számomra tudni azt, hogy ez a tabernacle volt az én első gyülekezetem. Ez egy dicsőséges dolog. Soha nem fogom elfelejteni még akkor sem... ha Jézus még nem jönne és én egy pár száz éves korig élnék. Emlékszem arra a napra, amikor lefektettem a sarokkövet, ott a sarkon; és arra a látomásra, melyet az Úr adott nekem aznap reggel erről a tabernacle-ről. Ti mindannyian emlékeztek. Az le lett írva a könyvekben. Az teljességgel beteljesedett betű szerint, egyetlen pont sem hiányzott.

⁷¹ Most én nem hiszem, hogy van valami is, amit az Úr szólt, életemnek mindezen éveiben, amikor én az emberek felé szóltam, hanem minden bekövetkezett. Sok ember jött hozzám álmaival, melyeket az Úr az Ő kegyelme által engedett megmagyarázni az emberek számára. Sokan jöttek olyan álmokkal és problémákkal, melyeket én nem tudtam értelmezni.

⁷² De én nem próbáltam meg nektek embereknek bemutatni egy olyan ravaszságot, amely mindenre tudja a választ. Próbáltam becsületes lenni és elmondani nektek azt ami Igaz, és én csak azt tudtam elmondani nektek, amit az Úr mondott nekem. Aztán ahogy az hozzám jött, akkor én el tudtam mondani nektek.

⁷³ És figyelmeztetni akarlak benneteket. Ezekben a napokban, melyekben élünk sokan vannak... Nem—nem mondok semmit az emberek ellen. De amikor te látsz egy olyan személyt, akinek meg van mindenre a válasza, akkor az ellentétes az Igével.

⁷⁴ Jézus ezt mondta, “Sok leprás volt Illés napjaiban, de csak egy gyógyult meg.” Sok éveken át, nyolcvan, talán több, amennyit Illés élt, csak egyetlen egy leprás lett meggyógyítva. Sok özvegy volt Elizeus napjaiban, de ő csak egyhez lett küldve. Felismerjük, hogy sok dolog van melyet Isten tesz, és melyet Ő nem nyilatkoztat ki az Ő szolgálainak. És egy szolgálja sem nagyobb, mint az ő ura.

⁷⁵ Azután pedig Isten nem osztja meg az Ő dicsőségét senkivel. Ő Isten. Amikor egy szolgálja eljut egy olyan helyre, ahol ő megpróbálja elfoglalni Istennek a helyét, akkor Isten elveszi az ő életét, és elviszi őt valahová, vagy valami. Nekünk erre emlékeznünk kell.

⁷⁶ Most azokban a látomásokban és magyarázatokban, én nem mondhatom el egy álom magyarázatát addig, amíg nem látom pontosan látomás által, hogy mi volt az álom. Sokan tudjátok, akik elmondátok nekem álmokat, és még csak nem is mondtátok el az egészet. Amikor én láttam az álmot visszajönni hozzám, akkor megfordultam, és elmondtam nektek azt, hogy abból ti sokat kihagytatok, és elmondtam azt is, hogy mit. Tudjátok hogy ez így van. Ha ez így van, mondjátok, “Ámen.” Ámen. [Sokan mondanak “Áment”—Szerk.] Amiket ti nem mondtatok el nekem. Ezért ti látjátok, hogy... Amint Nabukodonozor is mondta, “Ha nem tudjátok elmondani nekem hogy mit álmodtam, akkor honnan tudjam, hogy nektek meg van annak a magyarázata?”

⁷⁷ De mindezeket a benyomásokat nekünk nem szabad vennünk és nem szabad azt mondanunk, hogy “IGY SZÓL AZ ÚR.” Ezt nem szabad tennünk. Nekünk egy közvetlen hang kell, egy válasz Istentől, mielőtt mondhatjuk, hogy az Isten. Nem egy benyomás, nem egy érzés, nem számít, hogy az mennyire lüktet.

Esetleg te ezt mondod, “Hiszem, hogy így lehet.”

⁷⁸ De amikor te azt mondod, hogy “IGY SZÓL AZ ÚR”, akkor ez nem te vagy. Nézzétek meg az emelvénnyen. Láttátok már egyszer is hibázni? Az IGY SZÓL AZ ÚR az tökéletes, soha nem hibázott. Mindaddig, amíg ez az IGY SZÓL AZ ÚR, addig nem hibázhat.

⁷⁹ De mindeddig Ő oltalmazott engem, mivel én vártam Őrá. Nem próbáltam meg népszerűséget keresni, vagy emberek hiábavaló dicsőségét. Minden tőlem telhető megpróbáltam, hogy alázatosan éljek, és azt a fajta életet éljem, amelyről gondolom, hogy egy Kereszténynek élnie kellene. Magamban ezt nem voltam képes megtenni, de az Úr tette meg ezt mindezidáig. Ahogy mondom, hogy Ő Az Aki vezetett engem.

⁸⁰ Sok dolgot lehetne mondani ezen a módon, de az túl sok időt venne igénybe. Ti azonban mindannyian tudatában vagytok ezeknek a dolgoknak. Az egyedüli oka annak, hogy

nekem az előbb “áment” kellett hogy mondassak veletek, veletek emberekkel, akik nekem álmokat mondtatok, azután én jöttem, és elmondtam nektek hogy mit hagytatok ki, mivel hogy ez az Üzenetet hangszalagra lesz felvéve. Emberek minden nemzetből fogják ezt hallgatni. És amikor ők azt hallják, hogy “ámen”, akkor ők tudják, hogy vannak ott hangok, akik ezalatt a szolgálat alatt vannak, akik nagyon vigyáznak arra, hogy nehogya bármi helytelen tegyenek, vagy hogy valami olyanra mondjanak “áment”, ami helytelen. Az *ámen* az “úgy legyen.” Ez szentesíti azt.

⁸¹ Nos, én az egész életemben, mióta csak egy kisfiú voltam, mindig volt valami ami zavart engem. Nagyon furcsa, nehezen érthető életem volt. Még a feleségem is vakarja a fejét, és ezt mondja, “Bill, én nem hiszem, hogy bárki is meg tudna téged érteni.”

⁸² És ezt mondtam, “Én magam sem értem önmagamat.” Mivel én magamat sok évvel ezelőtt átengedtem, átadtam Krisztusnak. Ő végzi a vezetést. Én nem próbálom ezt megérteni. Én csupán odamegyek ahová Ő vezet, a legjobb tudásom szerint.

⁸³ Hálás vagyok a csodálatos feleségemért, és gyermekeimért, és azért is, mivel a feleségemnek és a gyermekeimnek bizodalmuk van abban hogy én nem mondanék nekik semmi rosszat. Ezt ők hiszik. Valahányszor mondasz nekik valamit, ők ahhoz ragaszkodnak. Tudják, hogy én nem mondanék nekik semmi rosszat.

⁸⁴ Akkor pedig mondanék én bármi rosszat is Isten egyetlen gyermekének is? Szándékosan nem. Nem, uram. Isten azt akarja, hogy az Ő gyermekei a helyes képzésben legyenek. Légy velük becsületes és hű, és akkor az Úr meg fogja azt áldani, én ezt hiszem.

⁸⁵ Most végig az utazás alatt történtek dolgok, melyeket én nem tudtam megérteni. Az egyik dolog, amelyet nem tudtam megérteni az volt, amikor kisfiú voltam, és azok a látomások jöttek hozzám. Láttam azokat, és elmondtam szüleimnek dolgokat melyek történni fognak. Ők azt gondolták, hogy én csupán ideges vagyok. A furcsa azonban az volt, hogy az éppen úgy történt, ahogyan Az mondta.

Te ezt mondod, “Ez a te megtérésed előtt volt?” Igen.

⁸⁶ “Az ajándékok és elhívások megbánás nélküliek”, mondta a Biblia. Te egy bizonyos célból született erre a világra. És te nem... A te megtérésed nem hozza az ajándékokat; azok eleve el vannak rendelve számodra.

⁸⁷ Most az út folyamán, ahogy kisfiúként az én vágykozásom volt... Én elégedetlen voltam azon a vidéken, ahol éltem. Valahogy vágyakoztam Nyugatra menni.

⁸⁸ Engem megoperáltak, amikor meg lettem löve, kisfiú koromban. És amikor az első altatásból magamhoz tértem, akkor azt gondoltam, hogy a gyötrelemben vagyok, lefelé menve. Az éter kikészített. Ugy gondolom, hogy nyolc órán át nem voltam magamnál. Kezdek aggódni, hogy újra magamhoz fogok-e térni. Nagy műtétet végeztek, penicillin nélkül. Vér; mindkét lábam majdnem szét lett löve egy puskával. Egy kis fiubarátom elsütötte a puskáját.

⁸⁹ És azután körülbelül hét hónappal később újra elaltattak. És amikor magamhoz tértem belőle, akkor azt gondoltam, hogy kint vagyok a nyugati préríken. És az égen pedig ott van egy nagy arany kereszt, és Istennek a Dicsősége ragyog le abból. Én pedig ott állok *így*.

⁹⁰ Amikor a Fény, melyet ti ma este láttok a fényképen, amelyikről a tudományos kutatás bebizonyította, hogy egy természetfeletti Lény; szerintem az ugyanaz a fény volt, amely Szent Pált földre döntötte. Ugyanaz a Fény volt, amely Izráel gyermekeit vezette éjjel. Figyeltétek itt ezt az Angyalt? "Egy Felhőbe volt felöltözve." Látjátok, Ő "nappal Felhő volt." Nos, ugyanez a Fény.

⁹¹ Amint az emberek nem értették és először azt gondolták, hogy én helytelen vagyok, hogy én azt csak magamtól mondom. A Szent Szellem azonban történetesen elrejtette a tudományos eszközt, meg azokat az embereket ott, egy megerősítésre, és Arról több fényképet készítettek.

⁹² Én ezt mondtam, "Látok egy halállal beárnyékolt személyt," fekete árnyék volt azok fölött. Egy pár héttel ezelőtt, én egy városban voltam. És amikor prédikáltunk tudjátok, nektek—nektek nem szabadna fényképezni, mialatt prédikálnak. És akkor... Ugyanez volt, mint amikor ezt is felvették; valakinek azonban volt egy fényképezőgépe. És azt mondtam egy ott ülő hölgynek, egy idegennek... Dél-Pinesben voltam. Ezt mondtam, "Egy árnyék van az *így-meg-így* nevezett asszony fölött." Egy asszony, akit soha életemben nem láttam. "Te épp az orvostól jössz; és két rákod van, egy mind a két mellel, és lemondtak rólad. A halálnak egy fekete csuklyája árnyékol be."

⁹³ És Valami azt mondta egy mellette ülő testvérnőnek, akinek volt egy vakus fényképezőgépe, hogy "Készíts egy képet." Ő nem akarta megtenni. De mégis, "Készíts egy képet," és ő még mindig vonakodott. Azután pedig újra szólította, és ő megragadta a fényképezőgépet... és elkattintotta. És íme itt van tudományosan. Ott van a falitáblán; fekete csuklyás árnyék.

⁹⁴ Ezután pedig, amikor az asszony hitte, és imádkoztunk, akkor az ima után is készült egy fénykép, tiszta volt. Ezt mondtam, "Az árnyék eltűnt." Látjátok? A hölgy él Isten kegyelméből.

⁹⁵ Látjátok, hogy mire gondolok? [A gyülekezetet “Áment” mond—Szerk.] Ha te az igazságot mondod, akkor egy ideig esetleg kinevetnek, egy ideig esetleg félreértene. De Isten igazolni fogja azt, hogy az az igazság, ha te egyszerűen megmaradsz abban. Látjátok? Csak tartsál ki. Lehet, hogy éveket vesz igénybe, ahogy Ábrahámmal és másokkal is volt, de az Úr mindig igaznak fogja nyilvánítani.

⁹⁶ Amikor az az Angyal ott... És én feltételezem, hogy a feleségemen kívül vannak még itt ma este olyan emberek is, akik harminc évvel ezelőtt közel álltak ott, amikor Az lejött. Van itt most valaki a hallgatóságban aki ott volt akkor, amikor az Úrnak Angyala első ízben lejött a folyónál az emberek előtt? Emeljétek fel a kezeteiket. Igen, íme itt vannak. Látjátok? Látom hogy Wilson asszony felemelte az ő kezét. Ő ott volt. A feleségem, ő is ott volt. Nem ismerek néhányat a többiek közül kik ott voltak még, a parton, amikor sok, sok ember előtt, amint én délután két órakor kereszteltem.

⁹⁷ És akkor egyenesen a rezes égből, amikor már hetek óta nem esett eső, és akkor Ő ott egy zúgással lejött, és ezt mondta, “Amiképpen Keresztelő János azért lett küldve, hogy előfutára legyen Krisztus első eljövételének, úgy te el vagy küldve egy Üzenettel, hogy az előfutára legyél Krisztus második Eljövételének.”

⁹⁸ Sokan, a város üzletemberei ott álltak a parton, és kérdezték tőlem, hogy mit jelent Az? Én ezt mondtam, “Ez nem számomra volt. Az a ti számotokra volt. Én hiszek.” Ah-hah. Tovább ment. És amikor az Angyal elment, ha ti még emlékeztek, elment nyugat felé amint Ő felment; egyenesen fel a híd teteje fölé és azután nyugat felé ment.

⁹⁹ Én később találkoztam egy csillagvizsgálóval, aki valóban egy Mágus. Beszéltek nekem a csillagoknak egy csoportjáról, amelyek egy bizonyos csoportban összejöttek.

¹⁰⁰ Amikor azok a Babylonban lévő bölcsek látták Palesztina felé azt a három csillagot egy csoportban. Hallottátok, amint ezt én már sokszor mondtam. Tudjátok azt, hogy ezekben az utóbbi hetekben ez igaznak lett bizonyítva? Sothmann Testvér, nálad van ma este az az újság, akárhol is vagy? Benne van az újságban, a vasárnapi, a december kilencedikei újságnak egyik oldalán. Egy riporter odament, és ők kiásták mindezeket a dolgokat. És mi most ténylegesen úgy élünk, be van bizonyítva hogy mi... Ez az év amely jön 1970. Hét év késéssel vagyunk, kiásott kövek által, és be van bizonyítva, hogy az helytelen. Később van, mint gondoltátok. Valahogy nem láttam Fred Testvért. Sothamann Testvér itt vagy? Nálad van az újság, Sothmann Testvér? Nálad van. Nála van. Talán holnap este felolvastatom veletek. Ma este nincs erre időnk. Hogy láthassátok.

¹⁰¹ És, figyeljétek, pontosan. Azok a Mágusok, zsidó Mágusok ott Babylonban, amint tanulmányozták a csillagokat, akkor látták, hogy azok a csillagok belestek az ő csoportjukba. És amikor az történt, akkor ők tudták, hogy a Messiás a földön van. Megérkeztek Jeruzsálembe, énekelve. Két éves utazás után! “Hol van Ő, Aki a zsidók Királyának született?” Az utcákon fel-alá járkálva mentek. És, hát, az Izrá- . . .

Az izráeliták kinevették őket. “Ez a fanatikus csoport!” Ők arról egyáltalán nem tudtak semmit, de a Messiás a földön volt. Most pedig ti ismeritek a történet további részét, hogy mit mondtak ők.

Nos, mi ezt holnap este el fogjuk olvasni.

¹⁰² Most rátérve erre, hogy a látomások soha nem hibáznak, mivel Istentől vannak. Az utamon végig volt valami, ami húzott engem, és rángatott.

¹⁰³ Amikor pedig ez a Mágus elmondta nekem ezeket a dolgokat, amikor én még csupán egy fiú voltam, egy vadór; illetve azt hiszem, hogy előtte volt, azokról a dolgokról. És azok a dolgok megijesztettek engem, mivel én félttem attól, ami a Mágus volt. Később azonban rájöttem arra, hogy a Biblia Mágusainak igazuk volt, mivel Isten kijelenti a mennyben, mielőtt a földön kijelentené, figyelve azokat a mennyei testeket.

¹⁰⁴ “Isten egyetlen nemzetben sem személyválogató,” mondta Péter. Hanem mindazokat, akik Őt félík, azokat Isten minden nemzetből elfogadja. [Üres hely a szalagon—Szerk.]

¹⁰⁵ Azután pedig úgy találjuk, hogy megpróbáltam feladni a gondolatot. De, óh, órákat venne igénybe az, hogy belemennénk, ahogy az állandóan abba az irányba mozgott, abba az irányba mozgott. De én félttem tőle.

¹⁰⁶ Ez a Mágus azt mondta nekem, “Te Keleten soha nem leszel sikeres.” Ezt mondta, “Egy jel alatt születted.” És ezt mondta, “Neked. . . Ez a jel, a csillagcsoport, amikor azok ott kint találkoztak a te születésed napján, akkor nyugati irányban függtek. És neked nyugatra kell menned.”

Én ezt mondtam, “Hagyd abba.”

¹⁰⁷ Nekem—nekem semmi közöm nem volt ahhoz. Mégis, egészen végig, az nem került ki a szívemből.

¹⁰⁸ Amikor pedig én azon az estén fent voltam ott a látomásokkal kapcsolatban. Én nem tudtam megérteni. A Baptista testvéreim azt mondták nekem, hogy ez az Ördögtől van. Amikor azonban az az Angyal megjelent, akkor Ő teljességgel beletette ezt a Szentírásba, és azt mondta, “Amint ez akkor is volt!”

¹⁰⁹ Amikor a papok vitatkoztak a dolgok felől, nem tudva azt, hogy milyen fajta kabátot kellene viselniük, vagy ruhát meg mindent, és vitatkoztak a különbözőségeiken; a Mágusok követték a csillagot Krisztushoz.

¹¹⁰ Amikor a prédikátorok azt mondták, hogy Jézus egy szélhámos, egy Belzebub, jött egy ördög és ezt mondta, “Mi tudjuk, hogy ki vagy Te, Istennek ama Szentje. Miért jöttél idő előtt gyötörni bennünket?”

¹¹¹ Amikor Pál és Silás lejöttek prédikálni az Evangéliumot. Egy kis jövendőmondó, aki az utcán ült...Az ország prédikátorai pedig ezt mondták, “Ezek az emberek csalók. Lerombolják a gyülekezeteinket, és így tovább, felforgatják a világot a romlottságaikkal.”

¹¹² De mi történt? Az a kis Mágus, a kis jövendőmondó, ezt mondta, “Ezek Istennek emberei, akik elmondják nekünk az életnek útját.” És Pál megdorgálta a benne lévő szellemet. Nem volt szüksége segítségre, hogy bizonyítsák, hogy ki ő.

¹¹³ Jézus mindig mondta nekik, hogy maradjanak nyugton. Ez azonban megmutatja, hogy néha az ördögök többet tudnak Istennek dolgairól, mint a prédikátorok; ők egyházilag meg lettek kötözve. Ez így volt a Bibliában, és Isten nem változik meg.

¹¹⁴ Egy napon, amikor öt évvel ezelőtt jöttünk lefelé Normann Testvértől, és én vezettem az úton. Éppen volt ott egy összejöveletem, és az Úr Isten megjelent nekem egy látomásban. Éppen a kapum előtt ültem itt a házamnál. Úgy látszott, hogy rossz az idő.

¹¹⁵ Sokan közületek emlékeztek a látomásra. Le van írva látomásaim könyvében. Lejegyeztem, hogy biztosan ne felejtsem el őket.

¹¹⁶ Ebben a látomásban én láttam, hogy volt valami, ami átment az utcán, és az udvaromon mindenfelé kövek heverték. Utgyaluk és munkagépek jártak fel-és-le a soron és fák le lettek vágva és gyökeik kiszedve. Elkezdtem befordulni a kapun, és az teljesen el volt zárva kövekkel. Kiszálltam, hogy megkérdezzem az embertől, “Miért van ez?”

És ő nagyon ellenséges lett, visszalökött engem, és ezt mondta, “Igy kell bánni veletek prédikátorokkal!”

¹¹⁷ Én ezt mondtam, “Csupán kérdeztem, hogy ‘Miért teszed ezt?’ Átjössz—átjössz ide az utcára, az én oldalamba. Miért tetted ezt?” És majdnem pofon vágott engem, és visszalökött.

¹¹⁸ Én azt gondoltam, “Csupán meg fogom mondani neki, hogy nem tudja, miről beszél.”

¹¹⁹ És egy hang beszélt, és ezt mondta, “Ne tedd ezt. Te egy lelkész vagy.”

Én ezt mondtam, “Rendben van.”

¹²⁰ Megfordultam, és a jobb kezem felől a kapuban előttem, ott volt egy régi ekhós szekér. Tudjátok milyen, egy fedett szekér, lovakkal befogva. A hajtó melletti oldalon ott ült a feleségem.

A szekér hátuljára néztem, és a gyermekeim ott ültek hátul. Felmásztam a szekérre. Ezt mondtam a feleségemnek, "Édesem, mindent kiálltam, amit csak tudtam." Felvettem a gyeplőket, és elindítottam a lovakat, megindultam nyugat felé.

¹²¹ És egy Hang ezt mondta nekem, "Amikor ez megtörténik, akkor menjél nyugatra."

¹²² Woods Testvér, a gyülekezetünkben lévő építési vállalkozó, és megbízott. Hányan emlékeztek most a látomásra, emlékeztek arra, hogy elmondtam nektek? Biztosan. Le van írva papírra. És azt mondtam Woods Testvérnek. . . Ő vásárolta meg a gyülekezettől ezt a közte lévő telket. És ő ott egy kőházat akart felépíteni. Én ezt mondtam, "Ne tedd azt Woods Testvér, mivel ők soha nem fogják neked arra a te pénzedet megadni. Esetleg talán. . ." Ez évekkel ezelőtt volt, öt évvel ezelőtt. Én ezt mondtam, "Ők azt a hidat talán itt fogják áthozni, azok a kövek pedig valószínűleg az én pinceszintemnek és a járdáimnak a feltöréséből voltak, amint a dolgok ott heverték." Kövek helyett azok betondarabok voltak. "Azután pedig ide fogják ők tenni azt, mivel az újságban azt mondták, hogy ők ezt próbálják megtenni." Nos, a testvér nem építette meg azt. Végül úgy egy vagy két évvel később ők *erre* akarták lehozni azt. Így tehát ezzel el volt intézve, én pedig egyszerűen elfeledkeztem róla, és szabadjára engedtem.

¹²³ Nos, a furcsa dolog körülbelül egy évvel ezelőtt történt. Egyik este szolgálatokat tartottam lent Junior Jackson Testvérnél. Ő épp itt ül, egy Metodista lelkész, aki vette a Szent Szellemet, és meg lett keresztelve Jézus Krisztusnak a Nevében és ő pásztoralja a mi egyik testvér gyülekezetünket.

¹²⁴ Csak hogy megmutassam nektek, hogy milyen módon munkálkodik Isten ezekkel az emberekkel, én ezt teljes szívemből mondom. Egyetlen gyülekezetet sem ismerek az egész világon az összes gyülekezetet összetéve, ahol hitem szerint Istennek a Szelleme úgy lenne ott, mint ebben a gyülekezetben. Megvannak a különbözőségeik. Bizonyos, hogy nem ott vannak, ahol lenniük kellene és egyikünk sincs, de közelebb vannak, mint bárki más, akiről tudok.

Most hogy megmutassam nektek, tudva azt, hogy mi fog történni.

¹²⁵ Jackson Testvér álmodott egy álmot. Nem tudott tőle megszabadulni; és én elmenőben voltam a gyülekezetétől, és ő egyszerűen nem bírta ki.

¹²⁶ Mennyi idővel ezelőtt volt az Jackson Testvér? [Jackson Testvér azt mondja, " '61 februárjában volt az álmom, Branham Testvér"—Szerk.] '61 februárjában volt az álma.

¹²⁷ Odajött hozzám, és ezt mondta, "Valami van a szívemen. El kell hogy mondjam neked Branham Testvér."

Ezt mondtam, “Kezdd el Jackson Testvér.”

¹²⁸ És ő ezt mondta, “Egy álmodtál, ‘Egy álmodtam.’ És íme ott volt! Csak csendben ültem, és hallgattam, és figyeltem. Ő ezt mondta, ‘Azt álmodtam, hogy volt egy nagy hegy, mintha kint egy mezőn lenne, ahol perje fű volt, vagy valami ilyesmi.’ Ezt mondta, ‘Fent a hegy tetején, ahol a víz elmosta a földet, ott volt egy sziklacsúcs a hegynek tetején, mint egy hegynek a teteje. Szikla volt; semmi fű. Ahol a víz lemosta, ott az valamilyen fajta írást hagyott a köveken. Te pedig ott álltál, és értelmezted ezt a szöveget a köveken.’” Ezt mondta, “Mi mindannyian,” és ő így fejezte ki, “a Georgiából lévő testvérek, és minden felől, mi ott álltunk együtt és hallgattunk téged, amint magyaráztad a köveken, a hegyen lévő rejtélyes írást.”

¹²⁹ És ő ezt mondta, “Azután te felvettél valamit, mintha a levegőből, valami olyat, mint egy szerelő vas, vagy—vagy egy vas stanga.” Nem így volt testvérem? Valami ilyent, egy vas stanga, ami nagyon éles volt.” És ezt mondta, “Hogy miként csináltad, azt én nem tudom.” És azt mondta, “Megütöttesd a hegynek tetejét, körbehasítottad, és felemelted annak csúcsát. Annak egy piramis formája volt. És lehasítottad annak a tetejét.” Most ez hónapokkal és hónapokkal és hónapokkal azelőtt volt, hogy a piramis Üzenet prédikálva lett. És ő ezt mondta, “Azalatt fehér kő volt, gránit. És te azt mondtad, ‘A nap, illetve a fény ezelőtt Erre még sohasem világított. Nézzétek meg Ezt. Figyeljétek Ezt.’”

¹³⁰ Ez így van, mivel a világ megformálásában, a világ a világosság előtt lett formálva. Mi ezt mindnyájan tudjuk. Isten a vizek felett mozgott. És—és azután a kezdetben Ő szólította a világosságot. És, természetből folyóan, akkor ott abban a korban, amikor a megformálás volt, a világosság soha nem jött arra a kőre.

¹³¹ Ő ezt mondta, “‘Nézzétek meg Ezt. Világosság ezelőtt Erre még soha nem jött.’” Amikor mindannyian feljöttek, és mondtam nekik, hogy figyeljék Ezt, azután mindannyian feljöttek, hogy belenézzenek.

¹³² De ő azt mondta, hogy mialatt ők belenéztek, ő a szeme sarkából, úgy hiszem így mondta, engem figyelt. Elsuhantam az egyik irányba, és elkezdtem Nyugat felé menni, a naplemente irányába; hegynek fel, hegynek le, hegynek fel, hegynek le, egyre kisebb és kisebb lettem, és azután teljesen kimentem a látótérből.

¹³³ Azt mondta, hogy miután én ezt tettem, ezt mondta, “Akkor a testvérek körbefordultak, és egy idő után ezt mondták, ‘Eltűnt? Hová ment?’” És azt mondta, “Néhányan erre mentek; néhányan másfelé mentek, megint mások másfele.” De nagyon kevesen megmaradtak, és arra néztek, amit én mondtam nekik.

¹³⁴ Most figyeljétek meg az álomnak a magyarázatát. Amelyről én soha egy szót sem mondtam neki, vagy ezekből egyiküknek sem mondtam, egynek sem. De én ezt mondtam, "Igen." És a szívem rázkódott. Figyeltem. Most a rejtélyes írás. . . Várjátok, mert én egy kis időre elhagyom azt.

¹³⁵ Nem olyan régen Beeler Testvér. . . Beeler Testvér általában velünk van. Itt vagy Beeler Testvér? Igen, ott van hátul. Billy ezt mondta, "Beeler Testvér teljesen fel volt dűlva. Volt egy furcsa álma."

¹³⁶ Elmentem Beeler Testvérhez, egyik este lementem a házához, amikor néhány hívásra mentem. És ő ezt mondta, "Branham Testvér, nekem egy furcsa álmom volt." Azt mondta, "Azt álmodtam, hogy én lefele mentem egy folyón nyugati irányba. A bal oldalon volt egy út. Én pedig a bal oldalon voltam, és nyugat felé mentem az úton, úgy nézett ki, mintha szarvasmarhát keresnék. A jobb oldalon történetesen észrevettem, miután lementem oda, hogy te ott voltál. Egy nagy csoport szarvasmarhát terelgettél, és odaát bőven volt táplálék." És azt mondta, "Azután vetted azokat a szarvasmarhákat, és kezdted őket felfelé hajtani a folyó mellett." És állítólag, nekem bólintanom kellett felé, hogy figyeljen azokra a szarvasmarhákra. Ő ezt mondta, "Most ez könnyű lesz a szarvasmarhák számára, én tudom, hogy ők a kisebb ellenállás felé fognak menni. Branham Testvér azonban azt akarja, hogy ők a folyó jobb oldalán maradjanak, így én ezen az úton fogok felmenni, és megakadályozom, hogy átjöjjenek a folyón erre az oldalra, és azon az oldalon tartom őket." De ő észrevette, hogy én soha nem követtem a szarvasmarhákat, hanem továbbmentem nyugat felé. Ő ezt mondta, "Biztos elment az elkóboroltakat keresni."

¹³⁷ Még el sem mondta az álmot, és én már láttam. Azután pedig figyeljétek meg, hogy ő azt mondta, hogy egy kicsit gyanakodott rám, ezért visszament, hogy megnézzé. Azt mondta, hogy én egy szilárd hegyhez érkeztem és hirtelen eltűntem. Szerette volna tudni, hogy mi a baj. Lement. És ekkor ott volt mellette egy kis patak, amely bal felé elágazott úgy hiszem, hogy így van Beeler Testvér. Igen. És észrevette, hogy. . . Az én oldalamnál ott volt egy borzasztó vízesés. Akkor ő azt gondolta, hogy én talán beleestem abba a vízesésbe, és—és elpusztultam. Azután észrevette, és azt mondta, hogy körbenézett, és meglátta annak a vízesésnek a hatását amely ebbe az irányba ment lefele, és amely egy ártézi kutat hozott létre, amely felfelé buzogott, de a víz mégsem esett vissza a földre. Átnézett a kis patak, és a kicsiny folyam felett, és kicsiny állatokat látott kerek fülekkel. Ezt mondta, "Azt hiszem, hogy elveszek egyet." És ő átment azon.

¹³⁸ Azután ő elkezdett rólam gondolkozni. Felmászott egy kis dombra, hogy megnézzé, hogy van-e ott egy kis keskeny

sziklaszirt, tudjátok, melyen én körbemehettem. De ezt mondta, “Nem volt ott semmi.” Ekkor ő aggódni kezdett. Ezt mondta, “Mi történt a testvérünkkel? Vajon mi történt Branham Testvérrel?” Amikor ő megijedt, akkor azt mondja, hogy hallott engem beszélni. Fentálltam egy hegynék a tetején. És elmondtam Beeler Testvérnek egy álomnak a magyarázatát, melyet én neki nem olyan régen adtam és mondtam neki, hogy várjon az Úrra, mert egy napon én találkozni fogok vele egy szigeten. És ő ott volt.

¹³⁹ Most az álomnak a magyarázata ez. Amennyire az a folyó nagy volt, az volt az életnek folyama. Én azon nyugatra mentem és ő is; mivel ő az úton futott lassan... ezen az úton lefelé. És a másik oldalon pedig sok fű volt, sok bozót, vadrózsa bokrok és dzsunggel; de ott azon sok fű volt. Ez az ahogy mi az Urat keressük, és az Úrnak Táplálékát nehézségeken át. A szarvasmarhák terelgetése; ez a gyülekezet volt; megtartva őket azon az oldalon. A szarvasmarhák valójában a sima úton fognak menni, a felekezetben, hacsak tudnak; az út felekezetet jelképezett. Elindítottam őt fel az út oldalán, hogy ne menjenek egy felekezetbe se.

¹⁴⁰ Amennyiben ő egy falat látott, az az hogy teljesen lehetetlen volt átmenni, az tartott engem a nyugatra való menéstől, a kormányzattal való adózási ügy. Senki nem értheti hogy milyen módon kerülhettem én ki abból. Az egy olyan fal volt, amely engem elzárt, de az Úr átvitt engem és én túl voltam azon. Találkozni fogok veled Beeler Testvér a szigeten.

¹⁴¹ Nos hát ezután azonnal Roy Roberson Testvér. Roy Testvér, itt vagy ma este? Igen, én—én azt hiszem... Mi? [Egy testvér mondja, “Túl, azon az oldalon.”—Szerk.] Ott azon az oldalon. Ő felhívott engem, és volt neki egy álma. Azt mondta, hogy mi szarvasmarhákat terelgettünk. (Nos, ez a harmadik.) Szarvasmarhák terelése. Hasig-érő fű volt ott, bőven volt táplálék. Mi testvérek mindnyájan együtt voltunk. Elérkeztünk egy helyre, hogy ebédeljünk és akkor Fred Sothmann Testvér felemelkedett és ezt mondta, “Illés, a nagy próféta fog innen beszélni ma, délben.” Azután amikor megebédeltünk, akkor mindenki elment, és ő csodálkozott, hogy miért nem várták meg, hogy meghallgassák a beszédet.

¹⁴² Most látjátok, hogy ez milyen pontosan összeillik Jackson Testvérrel! Látjátok, hogy pontosan, pontosan találja azt, amit Beeler Testvér mondott! Senki nem várt, hogy megtudja.

¹⁴³ Figyeljétek meg, közvetlenül ezután. Collins Testvérnő, itt vagy? Collins Testvérnő egy álmot álmodott arról, hogy itt volt a gyülekezetben és egy mennyegzőre készültek. És akkor ő látta, hogy a Vőlegény bejött, tőkéletes; de a Menyasszony nem volt nagyon tőkéletes, de az mégis a Menyasszony volt; nos, ez a Gyülekezet. És volt ott, olyan, mint egy úrvacsora, vagy

egy—egy szolgálat zajlott itt, mint amikor egy ebéd el van készítve. Valahogy ez megragadta őt, mivel Neville Testvér szolgálta fel az ebédet a gyülekezetben, ő pedig azt mondta, hogy ez volt a legjobb Étél, melyet valaha is látott. Annyira éhes volt. Az álomban azt gondolta, hogy talán ő nem kellene Abból egyen, és a testvérnő, meg Willard Testvér felakartak menni a Ranch House vengéglőbe, hogy ott egyenek. És amikor azt tették, akkor a jobb oldalon lévő Világosság kialudt. Most ti tudjátok, hogy mi Ez.

¹⁴⁴ Most a Táplálék. A Menyasszony nem tökéletes, viszont a Vőlegény tökéletes. A Menyasszony még nem tökéletes, de a felszolgált Élelem az nem szó szerinti élelem volt, hanem az a szellemi Táplálék, amely nektek már is szolgálva van.

Hadd álljak itt meg csak egy pillanatra a negyedik álomnál.

¹⁴⁵ Nem emlékeztek Fred Sothmann Testvér, Banks Woods Testvérek, hogy amikor mi kint voltunk tavaly Arizonában, amikor javalina disznókra vadásztunk, és az Úr szólt? Nem tudjátok azokat a dolgokat, melyeket az Úr tökéletesen megtett, és megmutatta, hogy mi fog beteljesedni, amint mi mentünk az úton. Ha ez így van, akkor ti ketten testvéreim mondjátok, hogy “Ámen.” [A két testvér “Áment” mond—Szerk.] Soha nem hibázik.

¹⁴⁶ És én láttam egy látomásban, amikor egy napon autóval mentünk, akkor az Úrnak egy—egy látomása jött hozzám és én abban az időben készülöben voltam, hogy amikor hazajövök, akkor elmegyek a tengerem túlra. És amikor elmentem a tengerem túlra, nos akkor én láttam a hajón... illetve egy tengernek a szélét, ahol a hajók kifelé mentek. És volt ott egy kis alacsony ember, és ezt mondta, “Elkészítettem számodra egy csónakot Branham Testvér.” És az egy kicsiny parányi kenu volt, úgy—úgy körülbelül harminc centiméter hosszú, de az hófehér volt. És ő azt mondta nekem, “Ez a te számodra van, hogy átmenj vele.”

“Óh,” mondtam, “Ez—ez—ez nem elég.”

¹⁴⁷ Ő ezt mondta, “Óránként hetven kilométeres sebességgel fog menni le-és-fel *itt*.” Azaz le-és-fel a szélen.

¹⁴⁸ “De,” mondtam, “ez nem fog engem átvinni.” Akkor ő letekintett és ezt mondta, “Menj úgy, mint ők.” Én odanéztem, és ott voltak Fred Sothmann és Banks Woods Testvérek, amint egy zöldre festett kenuban ültek, melynek a hátuljában volt néhány kemping felszerelés. Banks Testvér egy *ilyen* felfelé fordított kalapban volt; Fred Testvérnek pedig oldalra volt tűzve. És ő ezt mondta, “Menjél úgy, mint ők.”

Én ezt mondtam, “Nem, Én nem megyek.”

¹⁴⁹ Ez az ember pedig azt mondta neki. A kis ember azt mondta, “Ti hajósok vagytok?”

Banks Testvér ezt mondta, “Igen.” Fred Testvér ezt mondta, “Igen.”

¹⁵⁰ De én ezt mondtam, “Ők nem azok. Én egy hajós vagyok és én tudom, hogy én ebbe nem megyek bele, és bizonyos vagyok abban, hogy nem megyek arra.”

Ő ezt mondta, “Nem mész velük?”

Én ezt mondtam, “Nem, nem.”

¹⁵¹ Nos én megfordultam. És akkor a dokkon lévő kis emberről kiderült, hogy az én jó testvérem, Arganbright Testvér.

¹⁵² Visszatértem ebbe a látomásba és ott volt egy kis hosszú épület. És azután egy Hang ezt mondta nekem. (Ti mindannyian emlékeztek erre, illetve sokan.) Egy Hang ezt mondta nekem, “Hozzál be Táplálékot. Raktározd el. Ez az egyetlen módja annak, hogy megtartsd azokat itt, hogy Élelmet adsz nekik.” Én behoztam, behoztam, nagy hordókat hoztam be a legszebb répákkal és a legszebb zöldekkel, meg dolgokkal, melyeket valaha is láttam. Most emlékeztek erre a látomásra? [A gyülekezet “Áment” mond—Szerk.]

¹⁵³ Nos, később elmondtam nektek, hogy mi volt a magyarázat. Nekem a svájci Zürich-be kellett mennem Arganbright Testvérral egy öt napos összejövetelre. Elmondtam a testvéreknek, még mielőtt megtörtént, “Nem fogok elmenni.” Welch Evans Testvérral voltam ott lent, amikor Az a magyarázatot adta.

¹⁵⁴ Egyik este azt hiszem hogy Welch Testvér eljött és elvitt engem, egy horgászati útra mentünk, és azt mondta, hogy Arganbright Testvér hívott engem. Én ezt mondtam, “Rendben van, itt van. Ők el fognak engem utasítani.” És sokszor . . .

¹⁵⁵ Nem Miner Testvéren át; ő az egyik legragyogóbb barát. De néha, ha ők csupán . . . Ha úgy gondolják, hogy te valami olyant fogsz prédikálni, amely az ő tanításukkal szemben áll, akkor ők egyszerűen azt mondják, hogy azért mész oda, hogy baráti kört csinálj. És ezt mondták . . .

¹⁵⁶ Arganbright Testvér felhívott engem, és ezt mondta, “Branham Testvér,” éppen amit a Szellem mondott. Azt mondta. “Gyere el, és hozd el magaddal a feleségedet is,” azt mondta, “mivel nem fog kelleni túl hosszú ideig prédikálnod,” azt mondta, “mivel úgy gondolom, hogy téged csak egy estére tesznek be.” És ezt mondta, “Esetleg azt az egyet sem fogod prédikálni.”

Én ezt mondtam, “Nem.”

¹⁵⁷ “Nos,” mondta ő, “gyere el te és a feleséged, mindannyian gyertek el, látjátok, és ha eljöttek, akkor én elviszlek benneteket egy útra. Óh, az én feleségem és a te feleséged, és mindannyian fel fogunk menni Svájcra át és egészen át Palesztinába.”

Én azt mondtam, “Nem.”

¹⁵⁸ Nekem meg volt a magyarázat. Mondtam Welch Testvérnek, vagy Fred Testvérnek, és neki, “Reggel meg fogom mondani, de először a feleségemnek kell valamit mondania.” És amikor felhívtam a feleségemet, akkor ő nem akart menni. Én ezt mondtam, “Ime itt van.” Látjátok?

¹⁵⁹ Most az a kis fehér csónak, az az egy összejövétel volt. Semmi baj nincs, ha bárhová elmegyünk itt a parton egy összejövettel, de az nem elég arra, noha az fehér és jó volt, hogy elhívjanak engem a tengeren túlra.

¹⁶⁰ Fred és az a testvér ott, jelképezve a látomásban, amit ők jelképeztek, “Túristaként menj, kedvtelésből.” Engem azonban az nem érdekelt. Az, hogy tagadtam hogy ők hajósok, azt jelentette, hogy ők nem voltak prédikátorok. Én azonban egy prédikátor voltam.

¹⁶¹ Azután az a Táplálék abban a kis hosszú épületben. Én nem mentem a tengeren túlra; visszatértem ehhez a kis épülethez, és készítettünk a piramisokról meg mindenről több tucat hangszalagot azért, hogy megmutassuk az embereknek azt az órát, amelyben élünk.

¹⁶² Most ezt is hasonlítsuk össze a többiekkel, az álmokkal. Ez egy látomás volt. Az Élelem, itt van. Ez az a hely.

¹⁶³ Figyeljétek meg, hogy azután mi történt. Azonnal miután a negyedeik látomás eljött, illetve a negyedik álom, amely el lett mondva nekem, akkor megérkezett Parnell Testvér. Ő itt van valahol, épp itt. És Billy nem volt itt és az az ember dühöngött. Ő Bloomingtonból van úgy hiszem, vagy Betfordból. [Egy testvér azt mondja, “Lafayette-ből”—Szerk.] Laffayttében tart összejöveteleket. Neki volt egy álma, és lejött Woods Testvérhez. Ezt mondta, “Egyszerűen nem mehetek el mellette. El kell hogy mondjam, el kell hogy mondjam Branham Testvérnek. Ez zaklat engem.”

¹⁶⁴ És Isten tudja, hogy ezek közben egyetlen álom sem volt. Egyszerűen úgy jöttek, hogy egy, kettő, három, négy, öt, hat.

¹⁶⁵ Parnell Testvér azt mondta, “Volt egy furcsa álmom. Azt álmodtam, hogy akartam ott fent egy összejövettel. És valamiképpen itt volt egy összejövétel egy újszerű gyülekezetben.” És ezt mondta, “Ez az új gyülekezet,” hogyan jött ki az, hogy ő csodálkozott, hogy azok miért nem működtek együtt a kettő között, vagy valami ezen a módon. És azt mondta, hogy ő itt állt, amíg, “Nos, én itt lévén. Én egyszerűen várni fogok, és maradni a szolgálatokra.” És azt mondta, “Az épületen át egy ember jött egy barna öltönyben, nála egy könyvvel. Úgy hiszem, hogy ő írta azt.” Azt mondta Parnell Testvérnek, ezt mondta, “Ez egy zárt összejövétel. Ez csak a diakónusoknak és megbízottaknak van.” Nos, ő valahogy egy

kicsit sértettnek érezte magát. Így azután kiment az új gyülekezetnek ajtaján, a gyülekezetből, amely fel lett húzva, illetve ez ki lett javítva, átépítve. Amikor pedig kiment, akkor havazott, rossz idő, téli idő volt.

Ezek közül az emberek közül senki nem tudott erről.

¹⁶⁶ Amikor kiment az ajtón, akkor én ott álltam és nyugat felé néztem. Ezt mondtam, "Ne érezd sértve magad Parnell Testvér. Én irányítani foglak, hogy mit tegyél."

¹⁶⁷ És Parnell Testvér és bárki a többiek közül tudja, hogy én még soha nem mondtam nekik semmilyen magyarázatot. Ez épp most van; de én láttam azt, miközben ők mesélték azokat. Észrevettem azt, Parnell Testvér, hogy én milyen gyorsan mentem ki onnan? Azért volt hogy ne kelljen elmondanom neked. Tovább mentem fel, és semmit nem mondtam Woods Testvérnek vagy bárki másnak, senkinek. Csak hagytam, mivel látni akartam, hogy mire vezet. Hallottátok az utóbbi időben, amint mondtam, "Valami zavar?" Ez az ami volt.

¹⁶⁸ Azután Parnell Testvér azt mondta, hogy én ezt mondtam neki, "Parnell Testvér, indulj. És az első hely ahová te meg fogsz érkezni, az Zipporah lesz." Zipporah, "Zipporah," ami kötőjelet, vagy állj, vagy valamit jelent. Ezt mondtam, "Ne maradj ott. Azután menj tovább és ott fogsz találni egy öregasszonyt; ne állj meg ott. Menjél ismét, és fogsz találni egy igazán öregasszonyt; ne állj meg ott se." És egész idő alatt amíg én beszéltem, mi végig hóban mentünk. És ezt mondtam, "Menjél, amíg meg nem találod a Feleségemet. És amikor megtalálod Őt, akkor állj meg ott!" És azt mondta, hogy ekkor észrevette hogy mi kint voltunk a hóból, a sivatagban. Én pedig eltűntem. Ő visszatekintett és látta a feleségét, amint egy kútból vizet pumpál, néhány lelkész pedig rángatta őt, hogy elhúzzák őt a szivattyútól. Az asszony figyelte őt. És ő pedig felébredt.

¹⁶⁹ Itt van a te álmodnak a magyarázata. Elmondhattam volna neked ezt aznap este, de egyszerűen elfordultam. Amennyiben az az Zipporah, és egy időse asszony, és egy másik nagyon nagyon öregasszony, ezek gyülekezetek. Látjátok? És, Zipporah, aki valójában Mózesnek a felesége volt, Zipporah, és figyeljük meg, hogy én azt mondtam neki, hogy ne álljon meg azoknál, nem számít hogy mennyire öregek ők. Azok szervezetek. Ne álljatok meg azoknál. Ők megélték az idejüket. Amikor azonban a Feleségemre kerül a sor, ami az én Gyülekezetem, amelyhez Jézus Krisztus küldött engem ezekben az utolsó napokban, és íme itt van, "Álljatok meg Ott!" Én pedig nyugatra mentem.

¹⁷⁰ Azután Steffy Testvérnő. Ő talán nincs itt, mivel ő a kórházban volt. Én nem tudom... Itt van Steffy Testvérnő... Igen, itt van. Steffy Testvérnő eljött a házamhoz

imádságért, mielőtt bement a kórházba műtétre, hogy Isten segítse meg őt, és áldja meg. És az biztos, hogy Ő meg is áldotta.

És ezt mondta, “Volt egy furcsa álmon, Branham Testvér.”

Én ezt mondtam, “Igen?”

¹⁷¹ Ő ezt mondta, “Azt álmodtam, hogy kint voltam Nyugaton. És én... Ez a hatodik. És ezt mondta, “Azt álmodtam, hogy kint voltam Nyugaton, és az egy gördülő vidék volt. És amikor odanéztem, egy hegyen állva, ott volt egy egészen öregember hosszú fehér szakállal és ami haja volt, az egészen lenőtt az arcába. És be volt burkolózva egy fehér-valamibe egy köntösbe,” azt mondta, “és a szél fújta azt.” Azt hiszem, hogy így van Steffy Testvérnő, valahogy így. És ő ezt mondta, “Egyre közelebb húzódtam. Ő a hegy tetején állt és Kelet felé figyelt.” És ezt mondta, “Szerettem volna tudni, hogy ‘Ki ez az öregember?’”. És egyre közelebb és közelebb ment. És amikor pedig közel ért, akkor felismerte, hogy ki volt az. Az a halhatatlan Illés volt, a próféta, amint ott állt fent és Kelet felé nézett.

¹⁷² Ő ezt mondta, “Látnom kell őt.” Neki volt egy szüksége. És felszaladt a hegyre, és ott leesett hogy beszéljen hozzá az Illés néven. És azt mondta, hogy amikor beszélt... Akkor hallotta, hogy egy hang ezt mondja, “Mit akarsz, Steffy Testvérnő?” És az én voltam.

¹⁷³ A te álmod épp beteljesedett Steffy Testvérnő. Mivel közvetlenül azután, és Louisville-be mentem. Amire neki szüksége volt, az az ima volt. Látjátok? És ő mindenben rendben átment a kórházban; és az a rólam szóló jel, amint nyugatra mentem, kelet felé figyelve a nyájamra. Figyeljétek. Amikor...

¹⁷⁴ Én Louisville-be mentem. És amikor visszajöttem, akkor valahogy a kapuban indultam, a kapum előtt pedig munkagépek voltak. Goynes úr, a városi utcából innen ment felfelé az utcán. Azt mondta, “Billy, gyere ide.” Ezt mondta, “El kell hogy távolítsd a kapudat meg a dolgokat, a kerítést, kőkerítést és a kapukat.”

Én azt mondtam, “Nos rendben van Bill.” Ezt mondtam, “Meg—meg fogom tenni. Mikor?”

¹⁷⁵ Ő ezt mondta, “Meg fogom neked mondani. Tudatni fogom veled, hogy mikor.” Én ezt mondtam... “Mindjárt az év elején fogják elkezdni a munkát.”

Én ezt mondtam, “Rendben van.”

¹⁷⁶ Így én elindultam visszamenni a házba, és a feleségem azt mondta, “Gyorsan el kell menni az élelmiszerboltba.” Lementem az utcán. És egy fiú, Raymond King, aki egy városi mérnök. Én mindig úgy hívtam őt, hogy “Sáros Fül.” Mivel amikor kicsiny gyermekként együtt fürödtünk, akkor ő fülön

talált egy fickót egy sárcomóval. És mi őt mindig “Sáros Fülnek” neveztük. Ő közvetlenül a közelemben lakik, az utca alján, úgy—úgy a második házban Woods Testvér alatt.

És így én ezt mondtam, “Sáros, gyere már ide egy percre.”

Ő ezt mondta, “Rendben van, Billy.” És átjött oda.

Én ezt mondtam, “Az a karó, amelyet te levertél?”

¹⁷⁷ Ő ezt mondta, “Billy, ezek az egészet el fogják venni!” Az mondta, “Mind ezeket a fákat, ezeket a kerítéseket, és minden mást el kell mozdítani.”

¹⁷⁸ Én ezt mondtam, “Nos, a mérnök mondta nekem, hogy az én ingatlanom az út közepéig jött.”

¹⁷⁹ Ő ezt mondta, “Igen, de ők azt fel fogják használni. Mindenesetre el fogják venni.” Mondta, “Az enyémet is.”

¹⁸⁰ Én ezt mondtam, “Nos, Woods Testvér egy—egy kőműves, és” mondtam, “én—én mindjárt szólok neki, hogy jöjjön és mozdítsa el ezt nekem.”

¹⁸¹ Ő ezt mondta, “Billy, ne nyúlj hozzá. Hadd csinálja azt a vállalkozó. Ez a lelkési ház, nem?”

Mondtam, “Igen, uram.”

Ő ezt mondta, “Hadd csinálják ők.” Mondta, “Te tudod, hogy én mire gondolok.”

Én ezt mondtam, “Igen.”

¹⁸² Elfordultam, és *ilyen* gyorsan valami eltalálta. [Branham Testvér pattint az ujjával—Szerk.] Hazamentem, bementem a dolgozó szobámba, és felvettem azt a könyvet, és íme ott volt. Azok nem betontömbök voltak; kövek voltak. Azt mondtam, “Méda, készülj el.”

¹⁸³ Hat egyenes álom, és azután a látomás betetőzte azt. “Amikor ezek a dolgok megtörténnek, akkor fordulj nyugatra.”

¹⁸⁴ Felhívtam Tucson-t. Norman Testvérnek van egy helye. Nem tudom, hogy hová megyek. Nem tudom, hogy mit tegyek. Én csupán egy. . . Én állok. Nem tudom, hogy mit tegyek. Egy olyan otthont hagyok el, melyért nem kell bérletet fizetnem. A fizetésem száz dollár egy hétre. És majdnem száz dollárt kell fizetnem havonta a házért. Én itt a testvéreimmel és testvérnőimmal vagyok, ahol szeretnek. És megyek, nem tudom, hová. Nem tudom, hogy miért. Nem tudom megmondani nektek, hogy miért. De csak egyetlen dolog van amit tudok, csak követni azt, amit Ő mond. Nem tudom, hogy merre forduljak, hogy mit tegyek. Ez nem az én. . .

¹⁸⁵ Azt hiszem, Ábrahám így érzett, amikor az Úr mondta neki, “Menj át a folyón.” Ő nem tudott mi mást tenni csak időzni, elválasztani magát. Én nem tudtam, hogy mit tegyek.

¹⁸⁶ A múlt szombaton reggel, tegnap volt egy hete, körülbelül három órakor hajnalban felkeltem. Vízet ittam, betakartam Józsefet a szobájában. Azután pedig visszamentem, és lefeküdtem. Majd elaludtam. Amikor elaludtam... Most én ezeket a kis álmokat meg dolgokat félreteszem, hogy lássátok annak a hátterét, amit mondani akarok. Betakartam Józsefet, visszamentem, lefeküdtem és elaludtam. És egy álmodtam.

¹⁸⁷ Azt álmodtam, hogy láttam egy embert, akinek az apámnak kellett volna lennie, noha ő egy nagy darab férfi volt. És láttam egy asszonyt, akinek az anyámnak kellett volna lennie; csak hogy nem úgy nézett ki, mint az anyám. Ez az ember nagyon gonosz volt a feleségéhez. Volt egy háromszögletű botja, ahogy ő azt kihasította. És csinált egy... Tudjátok, egy hasábfa, felhasogatsz egy rönköt, és így abból egy háromszögletű darab lesz. És valahányszor ez az asszony elkezdett volna felállni, akkor ő megragadta a nyakánál és a fejére csapott, és leütötte őt. Azután ő ott feküdt, zokogott és sírt, majd újra megpróbált felállni. Ez a férfi büszkén járkált körbe a mellét kidüllesztve, egy nagy darab alak volt. Amikor pedig az asszony újra felpróbált állni, akkor ez az ember megfogta őt a nyakánál, vette az ő háromszögletű fáját, és azzal a fejére csapott, leütötte őt. Visszasétált, kidüllesztette a mellét, mintha valami nagy dolgot tett volna.

¹⁸⁸ Én ott álltam, és figyeltem ezt. Ezt gondoltam, "Én nem tudok megbírkózni ezzel az emberrel. Ő túl nagy. Egyébként pedig neki az én papámnak kellene lennie, de ő nem az én papám." És ezt mondtam, "Nincs joga ahhoz, hogy egy asszonnyal így bánjon." Egy kicsit valahogy felgerjedtem rá. Így, azután, hirtelen elég bártoságot gyűjtöttem, és odamentem hozzá, megragadtam őt a gallérjánál, és megfordítottam. És ezt mondtam, "Nincs jogod ütni őt." Amikor pedig én ezt mondtam, akkor izmaim nőttek. Úgy néztem ki mint egy óriás. És az ember ránézett azokra az izmokra, és akkor megijedt tőlem. Én ezt mondtam, "Ha még egyszer megütöd őt, akkor velem gyúlik meg a bajod." Akkor pedig ő valahogy habozott újra megütni az asszonyt. Ekkor felébredtem.

¹⁸⁹ Egy kis ideig ott feküdtem. Azt gondoltam, "Mi ez? Furcsa, hogy én efelől az asszony felől álmodtam." Egy pillaton belül jött az Úr. Megkaptam a magyarázatot.

¹⁹⁰ Az asszony a mai világ egyházát jeképezi, ez egész világét. Én egyenesen ebbe az összevisszaságba születtem, és íme itt vagyok. Neki egy-egy fajta anyának kellene lennie... ha ő a paráznak anyja, én azonban egyenesen ebbe születtem bele. Az ő... Férje pedig a felekezetek, melyek irányítják őt. A nála lévő háromszögletű husáng a hamis nevekben lévő háromsági keresztség. És valahányszor az asszony megpróbál felemelkedni, ahogy a gyülekezet elfogadja az Igazságot, akkor

ő leüti a bottal. Persze mivel ő olyan nagy volt, én megfordultam, egy kicsit féltem tőle. És azután mégis nekimentem, és azok az izmok hit-izmok voltak. Ez gondolkodtatott, "Ha Isten velem van, és Ő tud adni nekem izmokat, akkor álljak fel érte. 'Ne üsd többé őt!'"

¹⁹¹ Délelőtt tíz óra lehetett, amikor a feleségem megpróbált bejönni a szobába, és az történt. Azon a délelőttön én belementem egy látomásba, és valahogy... Most emlékezzetek arra, hogy ez nem egy álom volt.

¹⁹² Külömbőség van az álmok és a látomások között. Álmok akkor vannak, amikor te alszol. Látomások akkor vannak, amikor te nem alszol. Mi így születünk. Az átlagos emberi lény, amikor álmodik, akkor az ő tudatalattijában van. És az ő tudatalattija messze távol van tőle. Érzékszervei aktívak mindaddig, amíg ő az első tudatában van. Ebben a tudatban te természetes vagy; látsz, ízlelsz, érzel, szagulsz, hallasz. Amikor azonban te a tudatalattidban vagy alvás alatt, akkor te nem látsz, nem ízlelsz, nem érzel, nem szagolsz vagy nem hallasz. De van valami, amikor álmodsz, hogy visszatérsz ebbe a tudatba. Van egy emlék, amelyre te emlékszel hogy valamit álmodtál évekkal ezelőtt. Egy átlagos emberi lény így van.

¹⁹³ Amikor azonban Isten előre elrendel valamit, akkor ez a tudatalatti nincs messze távol innen, a látó számára, hanem mind a két tudat közvetlenül együtt van. A látó egy látomásban nem alszik el. Még mindig benne van az érzékszerveiben, és látja azt.

¹⁹⁴ Egyik nap magyaráztam ezt néhány orvosnak. És ők felálltak és ezt mondták, "Csodálatos. Ilyen dologra soha még csak nem is gondoltunk." Amikor hullám vizsgálaton voltam, és ők azt mondták, hogy én... Ők soha ilyent még nem láttak. Látjátok. "Nos," ők ezt mondták, "Önnel valami történik." És én ezt mondtam. Elmondtam nekik. Azt mondta, "Ez az, pontosan." Látjátok?

¹⁹⁵ A két tudat közvetlenül együtt van. Semmi olyan, amit én tehetnék, és ez nem tesz engem többé, mint bárki más. Ez csupán az, hogy Isten így alkotta. Te nem alszol el. Közvetlenül itt vagy, épp mintha elaludnál. Itt állsz és kinézel *így*.

¹⁹⁶ És mindnyájan láttátok ezt szerte a világon. Nem alszol el. Az emelvényen állva, beszélve az emberekkel, hallotok engem, amint bemegyek a látomásokba, majd visszajövök. Amikor veled utazom egy autóban, vagy bárhol máshol, és elmondok neked dolgokat, melyek meg fognak történni; ez soha nem hibázik, soha nem hibázott. Láttam már valaki hogy hibázott volna? [A gyülekezet mondja, "Nem."—Szerk.] Nem, uram. Nem hibázhat. Mindaddig, amíg ez Isten, nem fog hibázni. Figyeljétek meg, hogy közvetlenül az emelvényen, ezrek,

tízezrek emberei előtt, még más nyelveken is, melyeket én még csak nem is tudok beszélni, de mégsem hibázik. Látjátok? Ez Isten!

¹⁹⁷ Nos, ebben a látomásban, illetve ahogy mondtam, én odanéztem, és láttam egy furcsa dolgot.

¹⁹⁸ Most úgy tűnt, mintha a kisfiam, József mellettem lett volna. Hozzá beszéltem. Most ha ti a látomást igazán alaposan megfigyelitek, akkor látni fogjátok, hogy miért állt ott József.

¹⁹⁹ Én odanéztem, és volt ott egy nagy bokor. És ezen a bokron madaraknak egy–egy csoportja, kicsiny madarak, úgy másfél centi hosszúak, és másfél centiméter magasak. Ők kis veteránok voltak. Kis tollaik le voltak verve. Ketten vagy hárman voltak a felső ágon, hatan vagy nyolcan a következő ágon, és tizenöten vagy huszan voltak a következő ágon; lefelé piramis formát alkotva. Azok a kis lények, kis hírnökök, és elég jól ki voltak merülve. Keleti irányba figyeltek.

²⁰⁰ Én pedig Tucson, Arizonában voltam a látomásban, mert úgy végezte az Úr, hogy nem akarta, hogy ne lássam, hogy hol volt az. Bogáncsot szedtem el magamról a sivatagban. Ezt mondtam, “Most én tudom, hogy ez egy látomás, és tudom, hogy Tucson-ban vagyok. És azt is tudom, hogy ezek a kismadarak valamit jelképeznek.” És ők kelet felé figyeltek. Hirtelen felrepültek, és elmentek kelet felé.

²⁰¹ Mihelyt ők elmentek, akkor nagyobb madaraknak egy csoportja jött. Úgy néztek ki mint a galambok, éleshegyű szárnyaik voltak, valamilyen szürke színű, egy kicsit világosabb színűek voltak, mint ezek az előző kis hírnökök. És ezek is gyorsan kelet felé mentek.

²⁰² Mihelyt kikerültek az én látókörömből, akkor megfordultam, hogy nyugat felé nézzek, és akkor történt. Egy olyan robbanás volt, amely ténylegesen megrázta az egész földet.

²⁰³ Most ezt ne mulasszátok el. És ti a hangszalagnál, legyetek bizonyosak abban, hogy ezt helyesen értitek.

²⁰⁴ Először egy robbanás. Azt gondoltam, hogy úgy hangzik, mint egy hangrobbanás, vagy bárhogyan is nevezitek azt, amikor a repülőgépek átlépik a hangsebesség határát, és az a hang visszajön a földre. Egyszerűen megrázta, míg, robajlott, minden. Azután egyszerűen lehetett egy–egy–egy nagy mennydörgés csattanása, és villámlásszerű; a villámlást nem láttam. Csupán a nagy robbanást hallottam, amely eldurrant, ami úgy tűnt, hogy tőlem délre ment ki, Mexikó irányába.

²⁰⁵ De az megrázta a földet. És amikor ezt tette, én még mindig nyugat felé figyeltem. És egészen az Örökkévalóságba, én láttam valamilyen közeledő csoportosulást. Úgy látszott, mintha kis pontok lettek volna. Nem lehetett kevesebb, mint

öt, és nem több, mint hét. De ők egy piramis formában voltak, úgy mint ahogy ezek a hírnökök jöttek. És amikor az volt, akkor a Mindenható Istennek Ereje felemelt engem, hogy találkozzam Velük.

206 Láthatom még Azt. Még nem hagyott el engem. Nyolc nap telt el, és én még mindig nem tudom elfelejteni azt. Még semmi nem zaklatott fel engem annyira, mint ez. A családom elmondja nektek.

207 Láthattam azokat az Angyalokat, a hátrafelé-hajló szárnyakat, amint gyorsabban repültek, mint a hang. Az Örökkévalóságból jöttek egyetlen szempillantás alatt. Kevesebb mint egy szempillantás. Csak egy csillanás, és ők ott voltak. Nem volt időm számolni. Nem volt időm, csak arra, hogy odanézzek. Hatalmas, nagy erős Angyalok, hófehérek; szárnyaik előre kinyújtva, és fejek. És Ők egy füttyülő hangot hallattak a szárnyikkal. És akkor én felragadtattam ebbe a piramis alakú csoportba.

208 Azt gondoltam, "Nos, ez az." Teljesen elzsibbadtam. És ezt mondtam, "Óh Istenem! Ez azt jelenti, hogy lesz egy robbanás amely megöl engem. Én most az utam végén vagyok. Nem szabad elmondanom a családomnak, amikor ez a látomás eltávozik. Nem akarom, hogy tudják ezt. De a Mennyei Atya tudatta velem most, hogy időm véget ér. Nem fogom elmondani a családomnak, hogy ne aggódjanak felőlem, 'Mivel az Úr elhatározta.' És ezek az Angyalok értem jöttek, és én hamarosan meg leszek ölve egy valamilyen robbanásban."

209 Azután hozzám jött, mialatt én ebben a csoportban voltam, "Nem, nem erről van szó. Ha ez megölte volna téged, akkor megölte volna Józsefet is." Én pedig hallottam, amint József hívott engem.

210 Nos azután újra megfordultam. Ezt gondoltam, "Uram Istenem, mit jelent ez a látomás?" És csodálkoztam.

211 És akkor hozzám jött, (nem egy hang) csupán hozzám jött. "Óh! Ezek az Úrnak Angyalai eljönnek, hogy átadják nekem az én új küldetésemet." És amikor én ezt gondoltam, akkor felemeltem a kezeimet és ezt mondtam, "Óh Úr Jézus, mit akarsz, hogy tegyek?" És a látomás elhagyott. Majdnem egy órán át nem tudtam érezni.

212 Most ti emberek tudjátok azt, hogy mik az Úrnak az áldásai. Az Úrnak Ereje azonban összességében más, az Úrnak Ereje ilyen helyzetekben. Én Azt sok, sok alkalommal éreztem ezelőtt a látomásokban, de soha úgy mint akkor. Olyan érzés, mint egy tiszteletteljes félelem. Annyira meg voltam ijedve, míg lebénultam, ezeknek a Lényeknek a jelenlétében.

213 Én az Igazságot mondom. Amint Pál mondta, “Nem, hazudok.” Soha nem kaptatok el, hogy valami helytelent mondtam volna, valami ilyenről. Valami történni fog.

214 Azután egy idő után én ezt mondtam, “Úr Jézus, ha én meg leszek ölte, akkor tudasd velem, így nem mondom el azt a családomnak. De ha valami más, akkor tudasd velem.” Semmi válasz nem jött.

215 Miután a Szellem elhagyott engem, úgy fél órája, azt hiszem, vagy több, ezt mondtam, “Uram, ha tehát ez lesz az, hogy én meg leszek ölte, és Te befejeztél velem a földön, és—és én most Haza fogok vitetni; ami ha így van, akkor ragyogó. Ez rendben van. Így,” ezt mondtam, “ha így van, akkor tudasd velem. Küldd vissza rám a Te Erődöt újra, akkor én tudni fogom, hogy ne mondjam el a családomnak, vagy bárki másnak, mivel Te eljössz és elakarsz engem ragadni.” És én... És semmi nem történt. Vártam egy ideig.

216 Azután ezt mondtam, “Úr Jézus, ha ez nem azt jelenti, hanem azt jelenti, hogy Te tartogatsz nekem valamit, amit én megtegyek, és azt nekem később jelented ki, akkor küldd el a Te Erődöt.” És Az majdnem kiragadott engem a szobából!

217 Valahol a sarokban találtam magamat. Hallottam a feleségemet valahol, amint megpróbálja rázni az ajtót. A hálószoba ajtaja be volt zárva. És ott volt egy Biblia amely ki volt nyitva, és az...olvastam, nem tudom, de ott volt azt hiszem a Római levél 9. Résznél, az utolsó vers.

...Ime lefektetek Sionba egy szegletkövet, egy botránkozásnak követ, egy drága szegletkövet, és aki csak hisz Őbenne, az nem szégyenül meg.

218 És ezt gondoltam, “Furcsa, hogy én ezt olvastam.” A Szellem még mindig a hatása alatt tartott engem a szobában! Bezártam a Bibliát és ott álltam.

219 Odamentem az ablakhoz. Körülbelül tíz óra volt nappal, vagy több. És felemeltem a kezeimet, és ezt mondtam, “Uram Istenem, nem értem. Ez egy furcsa nap a számomra. És én majdnem magamon kívül vagyok.”

220 Ezt mondtam, “Uram, mit jelent ez? Hadd olvassam el ezt újra, hogy ha ez Te vagy.” Most ez éretlennek hangzik. Felvettem a Bibliát és kinyitottam. És ott volt újra, ugyanazon a helyen, Pál amint mondja a zsidóknak, hogy ők megpróbálták...mondja a Rómaiaknak, hogy a zsidók megpróbálták cselekedetek által elfogadni Azt, viszont ez hit által van, hogy mi Ezt hisszük.

221 Nos, azóta nekem egy borzalmas időszakom van. Most látjátok, hogy hol állok. Nem tudom, hogy mi történik. Nem tudom, hogy mit mondjak.

222 De most, mostantól kezdve a következő tizenöt vagy húsz percben, hadd próbáljak valamit mondani most itt.

Emlékezzetek arra, hogy ezek a látomások egyetlen egyszer sem tévedtek. Most egy pillanatra venni fogom az Íráshelyet, ha észreviszitek a Jelenések 10. részében. Most hadd mondjam ezt. Ha a látomás Szentírás szerinti, akkor csak az Írás által lehet értelmezni. És azután én azt akarom, hogy rakjátok ezt össze.

²²³ És most, ti a jelenlévők, és ti a hangszalagnál, legyetek bizonyosak abban, hogy úgy mondjátok, ahogy én is mondom ezt, mivel ezt nagyon könnyen félre lehet érteni.

²²⁴ Sietek? [A gyülekezet mondja, "Nem"—Szerk.] Rendben van. Csak... Köszönöm, hogy olyan nyugodtak és kedvesek vagytok

Most, "A hetedik angyal..."

²²⁵ Most, uraim, (ahogy én ezt címeztem) ez a végidő jele? Hol élünk? A napnak melyik időszaka van most? Mint a kimerült bírkózó éjjel, emelve és forgatva az órát, hogy megnézze, hogy mennyi az idő, felkapcsolva a világítást. Az imám ez, "Istenem, hadd kapcsoljuk be a Világítást."

²²⁶ Én egy borzasztó helyzetben vagyok, ha csak tudnátok. Emlékezzetek, én az Úr Nevében mondom, én nektek az igazságot mondtam, és valami történni fog.

²²⁷ Nem tudom. Most ti a hangszalagnál értsétek ezt. Én nem tudom. Én meg fogom próbálni. Ami tegnap jött hozzám amint én a dolgozószobámban ültem. Nem mondom, hogy ez az igazság; csupán valami ami az én szívemben mozgott, amint a szobában járkáltam.

²²⁸ Le—le kellett volna mennem, egy kis időre kikapcsolódni és találkozni Charlie-val, és elmenni vadászni vele egy napot, mielőtt elválnánk egymástól.

²²⁹ Hadd mondjam ezt el, hogy csupán azért, mert én nyugatra megyek, ez nem azt jelenti, hogy én elhagyom ezt az imaházat. Ez az a gyülekezet, melyet az Úr Isten adott nekem. Itt van az én székhelyem. Ez az, ahol én maradok. Én csak annak a parancsnak engedelmeskedve megyek, amely nekem látomás által lett adva. A fiam Billy Pál a titkárom marad. Irodám éppen itt lesz ebben a gyülekezetben. Isten segítségével én itt leszek, amikor... ez a dolog be lesz fejezve, hogy prédikáljam a Hét Pecsétet. És valahány hangszalagot készíték, vagy bármi mást, az éppen itt ebben a gyülekezetben lesz elkészítve. És épp itt, amennyire csak tudom, ez az a hely, ahol én nagyobb szabadsággal tudok prédikálni mint bármely más helyen a világban, mivel az embereknek ez a csoportja itt hiszi és éhesek, és kitartanak. Ez számomra olyan, mint az otthonom. Ez az a hely. És ha felismeritek, akkor az álom ugyanezt mondta, látjátok, ahol az Élelem.

²³⁰ Nos, viszont én nem tudom, hogy mit tartogat a jövő, azt azonban tudom, hogy Ki tartja a jövőt. És ez a fő dolog.

²³¹ Most Istenem, ha én helytelen vagyok, akkor bocsáss meg nekem, és zárd be a számat, Uram, mindabban, ami nem a Te akaratom lenne. Én ezt csak azért teszem, mivel ez a benyomásom, Uram. Hadd értsék meg az emberek; csupán a benyomásom.

²³² Gondolom az oka annak, hogy a magyarázat soha nem jött azonnal, ez az Isten szuverenitása által volt, mivel én hiszem, hogy ez le van ide írva számomra a Bibliában. Ha pedig ez Irás szerinti, akkor csak a Szentírás tudja ezt magyarázni. Ha pedig ez igaz testvéreim, testvérnőim, én nem akarlak megijeszteni benneteket, de jobb lesz nagyon óvatosnak lenni most. Mi fogunk... Valami fog történni. És én ezt az Isten iránti tisztelettel és félelemmel mondom. És ti gondoljátok hogy én itt állnék... És ti emberek még azt is hiszitek, hogy én egy próféta vagyok; én nem állítom ezt.

²³³ Az indulatom ez volt. Na... A tavaly én azt mondtam, "Én... Az egyetlen dolog amit látok, hogy az ébredésnek vége van a nemzetben, legalábbis ebben a nemzetben." Tettem egy evangélizációs utat. Sokan közületek velem jöttek. Óh, az rendben volt. Nagyszerű időnk volt, ragyogó összejövetelek, sok tömeg, de az egyszerűen nem találta el a célt.

²³⁴ Ebben az évben teszek egy missziós kört. Mihelyt tudok, elmegyek Afrikába, Indiába, körbe a világra, ha tudok, egy másik missziós útra.

²³⁵ Ha az nem megy, akkor én nem veszek magamhoz sem vizet, sem élelmet, és felmászok valamelyik magas hegyre odaát, és ott fogok maradni, amíg Isten nem válaszol valamilyen módon. Én nem tudok így élni. Egyszerűen nem tudok továbbmenni.

²³⁶ Lehet, hogy ez a válasz itt. Én nem tudom. "Amíg Ő meg nem változtat engem," emlékeztek arra a látomásra úgy három héttel ezelőtt, "a napon állva prédikálva a gyülekezetnek"? Mindannyian itt voltak a múlt vasárnap. Sok vasárnapon, és ti emberek itt akik veszitek a hangszalagokat, és—és akik itt vagytok amikor az készítve van, ti értitek a dolgokat. Mivel én most csupán érintem ezeket a helyeket, ti pedig figyelitek. Ennek éppen minden részlete, ami mondva lett, egyenesen beleillik ebbe, tehát ennek a magyarázatnak kell lennie. Én nem tudom. Ez az, amiért azt mondom, uraim, ez az?

²³⁷ Én hiszem, hogy a Jelenések "hetedik angyal", a Jelenések 3:14-ben leírt hetedik gyülekezeti-kor hírnöke. Emlékezzetek. Most hadd olvassam. Figyeljétek ahol én olvashatom. Nos, ez a hetedik angyal volt.

*Hanem a hetedik angyal hangjának napjaiban,
(7.vers) amikor ő elkezd szólni, akkor Istennek a titka
be lesz fejezve, amint ő kijelentette ezt az ő szolgálóinak,
a prófétáknak.*

²³⁸ Most figyeljétek, ez egy angyal volt. Ez pedig a hetedik gyülekezeti kor angyala, mivel ezt mondja itt, hogy ez “a hetedik angyal”, a hetedik gyülekezeti korból. Találjátok meg azt, ha látni akarjátok azt, hogy kicsoda . . . illetve hogy hol van az angyal, Jelenések 3:14, “A Laodiczeai gyülekezet angyala.”

²³⁹ Most emlékeztek arra, amikor ez meg lett mondva ott, az angyalok és a gyülekezeti korokról. Most ebben, ez egyenesen bele fog illeszkedni ebbe a Hét Pecsétbe melyről mi beszélni fogunk. És a Hét Pecsét, melyről mi megpróbálunk beszélni, amikor rátérünk most, ez a hét írott Pecsét. És az a Hét Pecsét amint ti tudjátok, csupán a hét gyülekezet hét angyalának kinyilvánítása; van azonban más Hét Pecsét, melyek a Könyvnek hátsó oldalán vannak, a Biblia külsején. Figyeljétek meg. Mi egy percen belül rátérünk.

²⁴⁰ Most mielőtt én ezt elkezdem, fáradtak vagytok? Szeretnétek felállni, helyet változtatni? [A gyülekezet mondja, “Nem”—Szerk.] Most figyeljétek nagyon.

²⁴¹ A Jelenések 10:7-ben lévő hetedik angyal a hetedik gyülekezeti kor hírnöke. Látjátok? Most figyeljétek. “Azokban a napokban . . .” Most figyeljétek ide.

De a hetedik angyal hangjának napjaiban, amikor ő elkezd szólni, akkor Istennek a titka be lesz fejezve . . .

²⁴² Most amint itt szól ez a hírnök, a hetedik angyal, akkor ő szólja az ő Üzenetét a Laodiczeai gyülekezetnek. Figyeljétek meg az ő Üzenetének a jellegét. Nos, ez nem az első angyalnak volt, nem neki lett Ez adva; nem a második angyalnak, harmadiknak, negyediknek, ötödiknek, hatodiknak. Hanem a hetedik angyal az, akinek ez a fajta Üzenete volt. Mi volt ez? Figyeljétek az ő Üzenetének a jellege, “Befejezni Istennek minden titkát, melyek a Könyvben vannak megírva.” A hetedik angyal felgöngyölíti az összes titkot, melyek laza végekkel heverték mindvégig ezeken a szervezeteken és felekezeteken. A hetedik angyal összegyűjti azokat és befejezi az egész titkot. Nos, ez az, amit a Biblia mondott, “Befejezi az írott Könyvnek titkát.”

²⁴³ Most említsünk meg egy párat ezek közül a titkok közül, és ha ti le akarjátok ezeket írni. Először én azt fogom venni, amit Scofield mond itt, a Máté 13-ra. Ha le szeretnétek néhányat jegyezni, ha nincs nektek Scofield Bibliátok. Elolvashatjátok azt, amit ő gondol, hogy melyek néhányak a titkokból. Most a 11. versben.

Ő pedig felelvén monda nékik, Mert néktek megadatott (az ő tanítványainak), mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennynek országának titkait, de ezeknek nem, ezeknek pedig nem adatott meg.

²⁴⁴ A titkok, itt van “a titok”. Egy titok az Szentírás, az egy korábban elrejtett Igazság, de most Isten által ki van nyilatkoztatva, de (még) természetfeletti elem marad a kinyilatkoztatás ellenére. A nagyobb titkok és a nagy titkok ezek:

²⁴⁵ Az első, a Mennynek Országának titka. Ez az, amiről mi most beszélünk. 13, Máté 13:3-50.

²⁴⁶ Nos, a második titok, Izráel elvakításának titka, ez a kor alatt. Róma 11:25, szövegösszefüggésével.

²⁴⁷ A harmadik titok az élő szentek átvitelének a titka, ennek a kornak a végidejében. Első Korinthus 15, és Thesszalonika 4:14-17 is.

²⁴⁸ A negyedik titok, az Új Szövetségi Gyülekezetnek titka mint egy Test, amely mind zsidókból, mind pedig pogányokból is áll. Efézus 3:1-11, Róma 16:25, és még az Efézus 6:19, valamint a Kolosszé 4:3 is.

²⁴⁹ Az ötödik a Gyülekezetnek, mint Krisztus Menyasszonyának a titka. Efézus 5:28-32.

²⁵⁰ A hatodik az élő Krisztusnak a titka, Aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Galata 2:20, és a Zsidó Levél 13:8, és még sok hasonló helyek.

²⁵¹ A hetedik Istennek a titka, még pedig Krisztusnak, mint az Istenség teljességének a megtestesülése, Akiben minden Isteni bölcsesség van.

És az Istenség helyre van állítva az ember számára.

²⁵² A kilencedik, a Második Thesszalonikában, és más helyeken található gonoszságnak titka.

²⁵³ A tizedik titok a Jelenések 1:20 hét csillagának a titka. Mi ezt már épp átvettük, “A hét csillag a hét gyülekezetből, a hét hírnök,” és így tovább.

²⁵⁴ És a tizenegyedik titok a titok Babylon, a prostituált. Jelenések 17:5-7.

²⁵⁵ Ez néhány titok azokból, melyeket ennek az angyalnak fel kell göngyölténie, minden “titkot,” Istennek minden titkát.

És a többi:

²⁵⁶ Hadd mondjam ezt tisztelettel, és nem magamra utalva, hanem Isten Angyalára utalva.

²⁵⁷ A kígyó magja, amely az összes éveken át egy elrejtett titok volt.

²⁵⁸ A kegyelem kiigazítva; nem kegyvesztettség, hanem valódi igazi kegyelem.

²⁵⁹ Semmi olyan dolog, mint egy Örökkévaló égő pokol. Évmilliókig égsz. De bármi ami Örökkévaló annak nincs kezdete, sem vége; a pokol pedig teremtvé lett.

Mindezek a titkok!

²⁶⁰ A Szent Szellem keresztségének titka, érzés nélkül, de Krisztusnak a Személye ugyanazokat a cselekedeteket hajtja végre benned, mint amit Ő tett.

²⁶¹ A vízkeresztiségnek a titka. Ahol a szélsőséges szentháromság tana, az "Atyának, Fiúnak és a Szent Szellemnek" címeiben hozta be. És az Istenség titka a "Jézus Krisztus" Nevében lévő keresztségben teljesedik be, a Jelenések Könyvének megfelfőn, melyet a Gyülekezetnek ebben az időben kellett megkapnia.

Itt van a titkok közül néhány.

²⁶² A Tűzoszlop visszatér. Ámen. [Branham Testvér háromszor összecsapja a kezeit—Szerk.] Ez az a dolog, amelynek meg kellett történnie, és mi ezt látjuk.

Óh, hogy mennyire folytathatnánk ezeknek a titkoknak a megnevezését!

²⁶³ Látva azt a Tűzoszlopot, amely Izráel gyermekeit vezette, Ugyanaz, amely leütötte Saul t útban Damaszkusz felé! És Ugyanaz, amint eljön ugyanazzal a Hatalommal és ugyanazokat a dolgokat teszi, ugyanazt az Igét jelenti ki, és Szóról-Szóra a Bibliával marad meg!

²⁶⁴ A trombitának hangzása "Evangeliumi" trombitát jelent. Egy trombitának a hangzása pedig a Bibliában azt jelenti, hogy "Készülj fel egy Irás szerinti háborúra." Lejegyzitek ezt? Irás szerinti háború!

²⁶⁵ Pál azt mondta, ha le akarjátok jegyezni, akkor ez az Első Korintus 14:8. Pál azt mondta, "Ha a trombita egy bizonytalan hangot ad, akkor honnan fogja tudni egy ember, hogy mire készüljön fel?" Ha pedig nem egy Szentírás szerinti hangja van, egy igazolt hangja, a—a kinyilvánított Isten Igéjének igazolásával, akkor honnan tudnánk hogy a végidőben vagyunk?

²⁶⁶ Ha azt mondják, hogy hiszik, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, de tagadják az Ő jeleit és csodáit, amikor a természet egész birodalma hitt Őbenne, és az egész Gyülekezet hitt Őbenne ezáltal, akkor hogyan fogjuk tudni hogy kell elkészülni?

²⁶⁷ Valaki előállt egy grafikonnal és mindent szépen megrajzolt; valaki pedig egy másik dologgal jött elő, és *mindezeket* megrajzolta, ellentétesen *amazsal*. Egyik előjött és ezt mondta, *ez* Az, visszatérek ehhez. Mások pedig könyveket írtak, meg hasonló dolgokat.

²⁶⁸ Isten azonban az Ő feltámadásának Erejében jön! És ki fog Az ellen beszélni? Ha Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, Ő ugyanazt teszi, amit Ő tegnap, ma, és mindörökké is tett. Ez az amit ennek az angyalnak tennie kell, venni azokat a titkokat, azokat a laza végeket melyeken az emberek kitértek.

²⁶⁹ Figyeljétek meg, hogy ha az egy bizonytalan, Szentírás ellenes hangot ad, akkor ki tud felkészülni? De egy trombita, észrevettétek azt, hogy mindegyik kor, ahogy én mondtam nektek a gyülekezetről, amint bejön, egy trombitának a hangja szólal meg, és egy Pecsét fel lett törve. És egy trombita háborút jelent. Ha az nem egy Irás szerinti hangot ad, akkor mi van vele?

De hadd idézzem ezt a ti emlékezetetekbe. Ne mulasszátok el ezt most.

²⁷⁰ Figyeljétek meg, hogy mindegyik gyülekezeti kornak megvolt az ő hírnöke. Mi tudjuk ezt. Pál volt az első hírnök. És amikor az első trombita felharsant, és az Első Pecsét fel lett törve. Pál volt az első hírnök, amint erre rájöttünk. Mit tett ő? Háborút hirdetett ki (mire?) az Ortodox gyülekezetre, mivel azok nem hitték a Messiás jelet, melyet Jézus eléjük állított. Nos, nekik azt ismerniük kellett volna. Nekik Őt ismerniük kellett volna.

²⁷¹ Emlékezzetek arra, hogy Pál a kor végén érkezett. Minden hírnök a kor végén érkezik. A végidőben van az, amikor ezek a dolgok meg–megjelennek.

²⁷² Pál, ismerve az Irásokat, és tudva hogy Jézus volt a Messiás, helyről helyre járva lekiabálta azokat a zsinagógákat az Irásokkal és mindegyikből ki lett téve. Míg végezetül lerázta a port a lábáról és a Pogányokhoz fordult. Mi volt az? Egy trombitának a megszólalása; egy angyal, hírnök, ott állva az Igével! Óh, Istenem! Ezt most el ne mulasszátok. Az Ige! Pál pedig, Isten Igéjének a hamisítatlan magyarázatával mindegyik zsinagógát lekiabálta. Ez az ő életébe került.

²⁷³ Mennyire visszamehetnénk Ireneushoz, aki, a következő gyülekezeti kor hírnöke!

²⁷⁴ És Szent Mártonhoz, a következő gyülekezeti kor, amikor ők elkezdtek venni a nikolaiták tanítását, az elkezdett bejönni. Ők lekiabálták a korukat. Szent Márton lekiabálta az ő korát.

²⁷⁵ Azután Luther az ötödik hírnök, ő lekiabálta a Katolikus egyházat Istennek Igéjével. “Az igaz hit által él,” mondta ő. “Es ez nem Krisztus szó szerinti teste,” és ledobta az úrvacsorát a padlóra, kiment és lekiabálta a Katolikus egyházat. Az a trombita is elhangzott helyesen. Így van? [A gyülekezet “Áment” mond—Szerk.]

²⁷⁶ Jonh Wesley megjelent az Anglikán egyház napjaiban. “Nos,” ők ezt mondták, “nincs többé szükség ébredésre,” és az maggá lett. John Wesley azonban felállt a kegyelemnek második üzenetével, megszentelődés, és ő lekiabálta az Anglikán egyházat az Evangélium trombitájával, felkészített a háborúra. Ez így van. Ő azt tette.

²⁷⁷ Most mi a Laodiczeai Korban vagyunk, amikor újra felekeztetek; Metodisták, Baptisták, Presbiteriánusok,

Lutheránusok, Pünkösdiek. És mi várunk egy prófétát hogy eljöjjön, hogy lekiabálja ezt a kort, és hogy visszafordítsa őket a gonoszságaiktól.

²⁷⁸ Most ha ez volt az irányzat, egészen a korokon át, akkor Isten meg fogja változtatni az Ő irányzatát ezekben a napokban? [A gyülekezet mondja, "Nem"—Szerk.] Nem tudja megváltoztatni. Meg kell hogy tartsa a szabályszerű ütemét.

²⁷⁹ És emlékezzetek arra, hogy ez a hírnök volt a hetedik angyal, és neki kellett vennie az összes titkokat, és azokat összegyűjteni. Figyeljétek meg, hogy a hetedik angyalnak le kellett kiabálnia a Laodiczeai gazdag gyülekezetet. " 'Én gazdag vagyok és megnövekedtem javakban, és semmire nincs szükségem.' " Az Úr ezt mondta, "Te nyomorúságos vagy, szegény, vak és mezítelen, és nem tudod." Ez volt az ő Üzenete.

²⁸⁰ Óh Istenünk, küldjél el nekünk egy félelem nélküli prófétát az IGY SZÓL AZ ÚRRAL, hogy Istennek igazolt Igéje átmenjen azon és bizonyítsa, hogy ő Istentől lett küldve. Amikor pedig ő eljön, ő lekiabálja azokat a korokat. Bizonyosan. A Laodiczeai Gyülekezetet maga ellen fogja állítani. Biztos, hogy azt fogja. Ők minden másik korban ezt tették. Ez nem fog megváltozni ebben a korban sem. Ugyanannak kell lennie.

²⁸¹ Figyeljétek, most a Laodiczeai gyülekezetet. A hírnök (be fogja fejezni) a Laodiczeai, a hetedik angyal be fogja fejezni az összes titkot, melyek elvesztek ezelőtt, az Igazságért folyt csatákban.

²⁸² Luther megjelent, de neki nem volt meg az egész Igazság. Neki csak a megigazulás volt meg. Így van.

²⁸³ Azután eljött egy másik hírnök John Wesley néven, a megszentelődéssel. Neki sem volt meg Az. A Biblia ezt mondta. A Filadelfiai Gyülekezet!

²⁸⁴ Azután jön a Laodiczeai gyülekezeti kor, a Szellem keresztségével. De ők mindent összekeverték és egyenesen belementek a formalizmusba, ahogy az elején is tették.

²⁸⁵ Amikor "Tekintetére nézve olyan vala mint Alfa és Omega," keze az *egyik* irányba, és a *másik* irányba, "az Első és az Utolsó."

Az Ő Szelleme leszállt Pünkösdkor és betöltötte azt a csoportot.

²⁸⁶ A gyülekezet fokozatosan kiszáradt, míg végül elérkezett a sötét korhoz. A Hét Arany Gyertyatartó közt, a hét gyülekezeti korból az utolsó volt a legtávolabb Tőle. Az eze-... a sötét koroknak és a Katolikus egyháznak majdnem ezer éve volt.

²⁸⁷ Luther elkezdte hozni a következő világosságot, egy kicsit közelebb az Igéhez. A következő világosság egy kicsit közelebb jött.

288 A következő világosság, a Laodiczeai. Azután az egyenesen visszajött, arra ami először is volt, egyenesen visszament ugyanabba az összevisszaságba, mint először. Nem, látjátok, hogy mire gondolok? [A gyülekezet mondja, "Ámen"—Szerk.]

289 Most figyeljete. Sok Igazság el van veszítve ott, (miért?) ahol mások megalkudtak az Igazságon. De ez a hetedik angyal semmiben nem alkszik meg. Összegyűjti az összes laza véget, mindet összegyűjti. És amikor felharsan, "Istennek minden titka be lesz fejezve." Óh! Isten, küld őt. Az összes elrejtett titkok be voltak fejeződve, amikor ő, azok ki lettek jelentve neki. Mi által? Ha ezek elrejtett titkok, akkor ennek az embernek prófétának kell lennie? És nem vettük ezt át és nem láttuk, hogy az a próféta, amelyik be fog jönni ezekbe az utolsó napokban, az lesz az a nagy Illés akit mi várunk? [A gyülekezet mondja, "Ámen"—Szerk.] Mivel azok a titkok, melyek el vannak rejtve a teológusok számára, Isten által kell kinyilatkoztatniuk. És az Ige pedig csak a prófétához jön. ["Ámen."] És mi ezt tudjuk. Ő lesz a második Illés, ahogy meg lett ígérve. Óh, Istenem! Az Üzenet, melyet ő hozni fog, az összes dolgok titkai lesznek.

290 Van nekünk vízkereszttségünk. Ez mind össze van keverve. Ez így van. Az egyik fröcsköl; a másik önti. Az egyik veszi az "Atyát, Fiút és a Szent Szellemet." Az egyik veszi *ezt*. A másik háromszor előre irányba keresztel; az egyik "Atyának" nevezett Istenre, a másik "Fiúnak" nevezett Istenre, másik a "Szent Szellemnek" nevezett Istenre. Egy másik ezt mondja, "Te helytelen vagy, mivel neked háromszor hátrafelé kell megkeresztelned *így*." És, óh micsoda egy összevisszaság!

291 De az egész dolog fel lett göngyölítve, mivel csak egy Isten van, és az Ő Neve Jézus Krisztus. "És nincs más Név az Ég alatt amely által az emberek üdvözülnek." Egyetlen Íráshely sincs sehol a Bibliában, ahol bárkit is más módon kereszteltek volna, mint Jézus Krisztus Nevében. Egyetlen egyszer sem az új Gyülekezetben, illetve Jézus Krisztus Gyülekezete soha nem fröcskölt, nem öntött vagy bármi más. Egyetlen egyszer sem használták azt a szertartást, hogy "Megkeresztellek téged az Atyának, Fiúnak és a Szent Szellemnek Nevében." Ezek tantételek, meg dolgok.

292 És az Igazságért való csatában, ezek a végek el lettek veszítve, Isten azonban azt mondta, hogy ezek az utolsó napokban újra helyre lesznek állítva. "Én helyre fogom állítani," mondja az Úr. Mi ezt átvettük nem olyan régen *A Menyasszony Fája* című prédikációban. Ebben egy prófétára lesz szükség. A Biblia azt mondja, hogy ő itt lesz. Ez így van. A Malakiás 4. Azt mondja, hogy ő itt lesz, és mi hisszük, hogy itt lesz. Mi várjuk őt. És várjuk az ő megnyilvánulását, és mi látni fogjuk Isten igazolt Igéjét.

²⁹³ Csak kevesen lesznek, akik érteni fogják Azt. “Amint az Noé napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor.” Hányan menekülnek meg? Őt lélek...Lót napjaiban lényegében hárman üdvözültek. A feleség nekiindult, és elveszett. “Így lesz az ember Fiának eljövetelekor.” Nagyon kevesen fognak üdvözülni, elragadva abban az időben; a titkok egyike az, hogy a Gyülekezet fel lesz vétetve. Amint Lót lett elvéve, amint Lót ki lett véve; Noé fel lett véve; és a Gyülekezet szintén fel lesz véve. Az egyik bement; a másik kiment; és a másik Egy pedig fel fog menni. Látjátok? Ez pontos, ez tökéletes.

²⁹⁴ Jön az Ige. “A Könyv, amelyben belül írva van,” azután teljes, amikor mindezek a titkok be vannak fejeződve, hogy ki legyen hirdetve. Most hadd olvassam újra, hogy bizonyosak legyenek. Most figyeljetelek.

De a hetedik angyal hangjának napjaiban, (az utolsó angyal) amikor ő elkezd szólni, akkor Istennek titkai befejeződnek...

²⁹⁵ Nos, mi “Istennek a titka,” egy azok közül? Pál ezt mondta az Első Timóteus 3-ban, úgy hiszem ez volt, mondta, “És ellentmondás nélkül nagy a kegyességnek titka: mivel Isten testben lett kinyilvánítva (érintettük Őt, láttuk Őt), és felvétellett a Dicsőségbe, Angyalok tanúskodnak róla, és igazolva lett itt a földön.” Isten volt! Az biztos, hogy ez egy nagy titok, de mindez meg van oldva. Nem “Atya, Fiú, és Szent Szellem,” három Isten; hanem egy Isten három tisztségben. Az Atyaság Mózes alatt; a Fiúság Krisztus alatt; a Szent Szellem pedig ezalatt az időszak alatt. Ugyanannak az Istennek három időszaka; nem három Isten. A titok most be van fejezve. A Biblia azt mondta, hogy így kell lenni. Amikor a...

²⁹⁶ Valamelyik nap láttam, ahogy a tudósok megpróbálnak ellentmondani nekem abban, amit ők mondani szoktak, amikor én ezt mondtam, “Bárki aki azt hitte, hogy Éva almát evett!” Most a tudományuk ezt mondja, az egyik nap nagybetűs címekekkel láthattad az újságban, “Éva sárgabarackot evett.” Értelmetlenség. Az—az megcsalta volna őt? [Gyülekezet mondja, “Nem”—Szerk.] Biztos, hogy nem. Látjátok? Ők csupán... Ez az amit Kain gondolt, tudjátok, és ugyanezt a dolgot hozta vissza, viszont Isten nem fogadta el az ő áldozatát. Ábel pedig igaz volt, és ki lett neki jelentve, hogy “Az vér volt,” ő pedig vért hozott.

Óh Istenem, ez a gyülekezet, és ez a kor amelyben élünk!

²⁹⁷ “A Könyv, amelyben belül írva van” és azután van teljessé téve, amikor ez az angyal befejezi, (most kérlek, hogy értsétek ezt meg), amikor a hetedik angyal Üzenete be van teljesítve; az Istenség titkai, a kígyó magjának titka, és mindezen dolgok összes más titkai.

298 Az Örök Fiúság, ahogy ők arról beszélnek. Hogyan lehet Ő egy Örökkévaló Fiú, mikor az Örökkévalóság soha nem kezdődött, illetve soha nem végződik; egy fiú pedig olyan valami, ami valakitől született? Hogyan lehet ennek értelme?

299 Hogyan lehet egy Örökkévaló pokol, amikor a pokol teremtvé lett? Én hiszek egy égő pokolban. Biztosan, a Biblia beszél arról. De az pusztításra van. A Biblia mondta, “Áldott az, akinek nincs része a második halálban.” Látjátok? Látjátok, ti nem lesztek elpusztítva a második halállal. Az első az fizikai. A második az szellemi halál, amikor minden befejeződött. “Az a lélek amely vétkezik, az a lélek meghal.” Bűneidért meg leszel büntetve talán évek százával, évezrekekkel. De nem lehet egy Örökkévaló pokol, mivel a Biblia azt mondta, hogy a pokol teremtvé lett. Hogyan lehet teremtvé, és közben Örökkévaló? Ha volt valaha is volt... A Biblia mondta, “A pokol az ördögnek és angyalainak lett teremtvé.” Ha pedig az teremtvé lett, akkor nem lehet Örökkévaló. Mivel az Örökkévaló, minden ami Örökkévaló, annak soha nem volt kezdete, illetve soha nem lesz vége.

300 Ez az, ahogy mi soha nem halhatunk meg, mivel mi mindig voltunk. Mi Istennek része vagyunk, Istennek leszármazottai, és Ő az egyetlen létező Örökkévaló. [Branham Testvér háromszor kopogtat a szószéken—Szerk.] Ámen. Nem halhatsz meg jobban, mint ahogy Isten meghalhat, mivel te Ővele vagy Örökkévaló. Ámen! Hadd jöjjön! Hallelujah! Valahogy úgy is belefáradtunk ebbe a nyomortanyába.

301 Figyeljétek meg, “A megírt Könyv,” amikor ez ez angyal befejezi az összes laza végű szolgálatokat, melyek a csatán át harcoltak amikor harcolt Luther, harcolt Wesley, harcoltak a Pünkösdiek, “De eljön egy,” mondja a Biblia, “amikor az ő hangzásának napjaiban mindezek a titkok...” Az Egység mozgalom félreszaladt Jézus Nevén; a hármasság félreszaladt az Atyán, Fiún és a Szent Szellemen éppúgy, ahogy a Niceai Tanácsnál tették, ugyanaz; mindketten helytelenek voltak. Most azonban az út közepén az Írások feltárják az Igazságot. Látjátok, hogy hol vagyunk? Az Úr Angyala!

302 Figyeljétek meg a Jelenések 5:1-et. Figyeljétek most erre.

*És én láttam Annak jobb kezében, Aki A trónon ült,
egy könyvet, amelybe volt írva belül (az írás belül volt)
és hátul, és hét pecséttel volt lepecsételve.*

303 Nos, írás van a Könyv belsejében. De hátulján Hét Pecsét van, ami nem a Könyvben lett megírva. Most itt a kejelentő, János beszél. Most emlékezzetek, hogy Az nem a Könyvben volt megírva. “És a hetedik Angyal hangjának napjaiban mindez a titok amely belül van megírva, be lesz fejezve.” Azokban a napokban kell erről gondoskodni. Most látjátok, hogy mire gondolok? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.]

Követtek engem? [“Ámen.”] Akkor itt van az ideje a Jelenések 10. rész, hét hangjának, hogy ki legyenek nyilatkoztatva. Amikor a Könyv be van fejezve, akkor egyetlen dolog marad, ez pedig a mennydörgés hét titokzatos hangja, melyek a Könyv hátsó oldalára lettek írva, és Jánosnak meg lett tiltva, hogy leírja azokat. Hadd olvassam ezt fel.

És láttam egy másik hatalmas angyalt, amint lejött a mennyből, felhőbe öltözve: és egy szivárvány volt a feje körül, az arca pedig olyan volt mint... a nap, lábai pedig mint tűoszlopok.

És az ő kezében egy kis nyitott könyv volt... (Látjátok, most figyeljétek ezt)... és az ő jobb lábát a tengerre tette... bal lábát... pedig a földre,

És nagy hangon kiáltott, mint amikor egy oroszlán ordít: és amikor ő... kiáltott, akkor hét mennydörgés hallatta a hangját. (Figyeljétek.)

És amikor a hét mennydörgés hangja hallatszott, én írni akartam...

304 Valami mondva lett. Az nem csupán egy zaj volt. Valami mondva lett. Ő írni akarta.

...és hallottam az égből egy hangot ezt mondva nekem...

305 Figyeljétek meg, hogy hol voltak a hangok, a Mennydörgések. Nem, a Mennyben; a földön! A Mennydörgések soha nem a mennyből hallatszottak. Azok a földről hallatszottak.

...írni akartam amikor hallottam az égből egy hangot, ami ezt mondta nekem, Pecsételd...” (P-e-c-s-é-t-e-l-d), Pecsételd be azokat a dolgokat, melyeket a hét mennydörgés hallatott és ne írd le azokat.

306 Ez a hátsó oldalon van, ahol a Könyv betelt. Az Úr nem azt mondta, hogy “Az első oldalán.” Hanem hogy “A hátsó oldalán,” miután Az teljes lett, betelt. Akkor ezeknek a Hét Mennydörgéseknek, a hangjai az egyedüli dolgok, melyek a Könyvhöz lettek ragsztva, hogy nem lettek kinyilatkoztatva. Még csak nem is lettek megírva a Könyvben.

307 Óh Istenem! Bárcsak meg tudnám ezt értetni az emberekkel, és ténylegesen... Ne tévesszétek el. Ne, ne tévesszétek el. Kérlek most ne. Nemsoká itt foglak hagyni. Ne tévesszétek el. Ha valaha is figyeltetek, akkor most figyeljétek!

308 Ezek a Pecsétek a Könyvnek hátoldalán vannak. “És abban az időben, amikor a hetedik angyal szól, akkor mindazok a titkok, amelyek a Könyvben vannak megírva, teljessé lesznek.” És rögtön az a Könyv, amely nyitva volt, és amelyben írva volt, zárva van, “Istennek titkai be vannak fejezve.” És ezek Istennek a titkai: a Gyülekezet elmenetele és mindezek a többi

dolgok. “A titkoknak vége van.” Amikor a hetedik angyal minden titkot kimond, akkor vége van. Legyen ő bárki is, akármilyen legyen az. Istennek Igéje nem hibázhat. És Ő ezt mondta:

De a hetedik angyal hangjának napjaiban, amikor elkezd szólni, akkor Istennek a titka be lesz fejezve, amint ő ezt kihirdette az ő szolgáinak, a prófétáknak.”

³⁰⁹ Mindezek a dolgok, mint hogy, óh, Róma a—a szajha, és az összes protestáns gyülekezetek, felekezetek, akik a szajha után felekeznek, az ő paráznáivá lettek. Látjátok? Mindazok a titkok, melyekről a próféták szóltak, ki lesznek nyilatkoztatva éppen itt, ebben az utolsó órában.

³¹⁰ És amikor ez a hetedik angyal megjelenik a Laodiczeai korban és elkezd kihirdetni az igazi Trombitát, és mivel Az ellentétes lesz, ezért ők nem fogják hinni Azt. Az biztos, hogy ők nem fogják hinni. Ez azonban egy ihletett próféta lesz, mivel nincs lehetőség kitalálni Azt.

³¹¹ Az emberek megpróbálják kiokoskodni a háromságot, és megőszülnek, és beleőrülnek. Senki nem tudja érteni azt. Ők még mindig azt hiszik, hogy Éva almát evett, meg mindazok a dolgok. Mivel az egy tradíció, amelyhez az emberek ragaszkodtak, éppúgy, ahogy Jézus a gyülekezetet találta.

³¹² Ehhez azonban egy Isten által vezetett prófétának kell lennie, hogy Istennek Igéje őhozzá jöjjön Jézus Krisztus kinyilatkoztatásának igaz magyarázatával. Tehát így kell az—annak lennie. Isten segítsen nekünk!

³¹³ Most “Amikor ő kihirdeti,” most ez az IGY SZÓL AZ ÚR. Nekünk ez világosan megvan. Amikor ő elkezd szólni az ő Üzenetét, háborút hirdet ki; úgy mint Pál tette az Ortodoxokkal, és ahogy a többiek is tették, mint Luther, Wesley, a szervezetek ellen. Amikor ő háborút hirdet és elmondja nekik, “Ők hazudnak és az nem az Igazság! És becsapják az embereket!” Amikor ő Ezt kihirdeti, akkor te nem hibázhatsz. Az nem hibázhat, mivel ő Istennek Igéje által lesz igazolva. Ti pontosan tudni fogjátok, hogy mi Az. És amikor ő ezt teszi, elkezd hívni Babylonból, “Gyertek ki közülük én népem és ne legyetek az ő bűneinek részesei” Isten küldi őt! Ezt ne tévesszétek el.

³¹⁴ Most “Amikor ő elkezd szólni, akkor a titok be lesz fejezve.” Most figyeljétek meg, ekkor van itt az ideje a Jelenések 10-ben lévő Hét Pecsét hangjának kinyilatkoztatására. Értitek? [A gyülekezet mondja, “Amen”—Szerk.] Amikor a Könyvnek mindezek a titkai teljessé lettek! És a Biblia azt mondta itt, hogy ő be fogja fejezni a titkokat.

³¹⁵ Amikor korábban a többi korokban az emberek harcoltak az Igazságért. Ők harcoltak a megigazulásért. Egy ideig tovább

mentek. A megszentelődés! Ők harcoltak *ezért* és harcoltak *azért*. Harcoltak ezért. Mit tettek ők? Egyenesen megfordultak és beleszervezték, ugyanez a dolog. A Pünkösdiek, és a Baptisták, Presbiteriánusok, Lutheránusok, mindenki ugyanazt a dolgot tette, egyenesen megfordultak, és ugyanazt tették.

³¹⁶ És a Biblia azt mondta a Jelenések 17-ben, hogy ők ezt fogják tenni, az öreg szajha anya, és az ő lányai, "TITOK BABYLON." A Biblia azt mondta itt, hogy ez lesz a titkok egyike, amely fel lesz tárva. A protestánsok, prostituáltak, akik "szellemi paráznaságot követnek el," és az embereket felekezetek által vezetik úgy, hogy "gonoszság poharukban" ember készítette tanítások vannak; és az embereket elvonják a Vérral töltött kútforrástól, ahol a Mindenható Istennek Ereje ingyen folyik azért, hogy kinyilvánítsa Jézus Krisztust. Ez igaz. Akkor Isten ezt alá fogja támasztani, és Ő ezt megtette, és Ő ezt folytatni fogja. Amikor azonban ez megtörténik, akkor az Ige be van fejezve.

³¹⁷ Nos, csak egyetlen dolog marad, ez pedig a Hét Mennydörgés, amit nem tudunk. És az nem hiába mennydörgött.

³¹⁸ Isten nem tesz valamit csak azért, hogy játszon. Mi játszunk, és bolondul cselekszünk, de Isten nem. Istennél minden "Igen" és "Nem." Ő nem csupán bolondozik. Ő nem tréfál. Ő úgy gondolja, ahogy Ő mondja. És nem mond semmit, hacsak nincs ott abban valamilyen jelentés.

³¹⁹ És a Hét Mennydörgés épp itt a Jézus Krisztus kinyilatkoztatásában valamilyen titok. Nem azt mondja a Biblia hogy Ez "Jézus Krisztusnak a kinyilatkoztatása?" [A gyülekezet mondja, "Ámen"—Szerk.] Nos, tehát, akkor van itt Ennek valamilyen elrejtett titka. Hum! Mi ez? A Hét Mennydörgésben megvan az. Mivel János már éppen írni akarta, amikor egy Hang jött a Mennyből és ezt mondta, "Ezt ne írd le. Hanem pecsételd be. Pecsételd Ezt be. Tedd Ezt a Könyvnek hátsó oldalára." Ennek ki kell lenni nyilatkoztatva. Ezek a titkok.

³²⁰ Most mi ezeket a dolgokat a Szent Szellem által oldtuk meg, Ő megmondta nekünk, "Azok nem almák voltak. Az szexuális volt." Megmondta nekünk ezeket a dolgokat. Senki nem képes megállni előtte. Még soha nem láttam egyetlen prédikátort sem az életben, aki Ezzel egyetértett volna. De én megkérdeztem őket.

³²¹ Tudjátok Chicagóban, amikor ott álltunk előttük, körülbelül háromszázötven prédikátor előtt. Ti itt Chicagóból való asszonyok ott voltak, és hallottatok erről.

³²² Az Úr elmondta nekem három estével azelőtt, ezt mondta, "Ők csapdát fognak állítani neked." Ezt mondta, "Állj oda az

ablakhoz és én megmutatom neked.” Ezt mondta, “Carlson úr és—és Tommy Hicks, találkozni fognak veled holnap reggel, és akarják hogy menj a reggelire. És te pedig azt mondd Tommynak, hogy maradjon. De,” mondta, “íme így fog kinézni. Mondd meg nekik, hogy nem azon a helyen lesz nekik az összejövetel, ahol gondolják. Egy másik helyen lesznek.” Ezt mondta, “Ne félj. Veled leszek.” Ez már elég jó számomra.

³²³ A következő reggel Carlson úr, a Teljes Evangéliumi Üzletemberek elnöke eljött, ezt mondta... felhívott engem és ezt mondta, “Branham Testvér, el szeretnék veled menni reggelire.”

³²⁴ Én ezt mondtam, “Rendben van.” (Ezt mondtam, “Figyeld ott lesz Tommy Hicks is.”)

³²⁵ Odamentem a Town And Country-ba, és ő ezt mondta, “Hát Branham Testvér,” azt mondta, “oh, ez egy...”

Én ezt mondtam, “Tommy, tennél nekem egy szívességet?”

“Persze, Branham Testvér.”

Mondtam, “Vajon beszélnél helyettem?”

Ő ezt mondta, “Óh, én—én azt nem tehetem.”

³²⁶ Én ezt mondtam, “Miért? Én csak hét osztályt végeztem, és én—én mondanám... *döntőbíró* helyett *birodalmat* mondanék. Látod? Nem tudom, hogy milyen módon beszéljek előttük. És ott lesz a Nagy Chicagó Lelkeszi Társaság. Hogyan fogok én beszélni előttük az én hét osztályos végzettségemmel, Tommy? Te teológus doktor vagy.” Ezt mondtam, “Te tudnád, hogy hogyan beszélj. Én nem.”

Ő ezt mondta, “Branham Testvér, én ezt nem tehetem.”

³²⁷ Én ezt mondtam, “Miért? Én sok szívességet tettem neked.” És én egyenesen a tárgyra tértem.

³²⁸ És Carlson Testvér ezt mondta, “Óh, Branham Testvér, ő ezt nem teheti.”

Én ezt mondtam, “Miért?”

Ő ezt mondta, “Hát, ő, a—a—a—a...”

³²⁹ Én ezt mondtam, “Tudjátok miért?” Ti tudjátok hogy miért, de nem akarjátok elmondani nekem. Ők egy csapdát állítottak nekem.”

³³⁰ Én ezt mondtam, “Carlson Testvér, neked az a hotelszobád van, ahol az elmúlt összejövetelen is voltunk?”

“Igen.”

Én ezt mondtam, “Te azt nem fogod megkapni.”

³³¹ Ő ezt mondta, “Hát, Branham Testvér, mi arra letétet helyeztünk.”

³³² Én ezt mondtam, “Engem nem érdekel, hogy mit csináltatok. Az összejövetel nem ott lesz. Az egy zöld színű szoba. Mi egy barna színű szobában leszünk. Én ott hátul a sarokban fogok ülni. Mead doktor a jobb oldalon fog ülni, és így-és-így. Egy buddhista pap fog ülni tőlem egészen jobbra,” és hogy lesznek azok öltözve.

³³³ És ezt mondtam, “Te tudod, hogy mi ez Tommy. Te... A Nagy Chicagói Lelkészi Társaság ki fog engem hívni ‘a Jézus Krisztus Nevében való keresztségen.’ A Nagy Chicagói Lelkészi Társaság ki fog engem hívni abban, hogy ‘a Szent Szellem bizonyítéka’ a nyelveken szólás-e. Ők ki fognak hívni engem ‘a kígyó magján,’ és ‘a kegyelemről’ szóló prédikálásról.”

³³⁴ Tommy rámnézett és azt mondta, “Irgalom Jóság!” Ezt mondta, “Nem hiszem, hogy egyáltalán elmegyek.”

Én ezt mondtam, “Igen, te eljössz.”

³³⁵ És a következő napon az az ember aki átvette a letétet, visszaadta neki a letétet, és azt mondta, “Zenekarunk van. Nekünk ez könyvelve van és elfelejtettük, és elveszítettük a dolgot. Nekünk ezt a zenekarnak kellett adni, és ezért nektek nem lehet ez.” És mi kimentünk a Town And Country-ba.

³³⁶ Azon a reggelen bementünk és mindannyian ott álltak. Amikor én leültem az asztal mögött ott hátul várva, miután ők megreggeliztek, akkor körbenéztem rájuk így. Az egyik teremben reggeliztünk. Kijöttünk, majd leültünk és ott volt Chicagó Nagy Lelkészi Társasága. Én körbenéztem rájuk. Mindegyikük úgy mutatkozott be, mint filozófiai doktor, jogi doktor, teológiai doktor, és mind ezek a fajta dolgok. Én csak ültem, és hallgattam őket míg ők befejezték. És Carlson Testvér—Testvér felállt. Ezt mondta, “Uraim...”

³³⁷ És ti mindannyian ismeritek Hank Carlson. És ott, kérdezték meg őt. Nos, nekünk az megvan itt szalagon. Ha megakarjátok venni a szalagot, akkor itt van. A fiúknál van.

³³⁸ Ő ezt mondta, “Uraim” mondta, “Bemutatom nektek Branham Testvért.” Ezt mondta, “Ti esetleg mindannyian nem értetek egyet az ő Tanításával, de hadd mondjak el nektek valamit. Három nappal ezelőtt mi egy helyen ültünk, és ha ez az ember nem mondott el nekem mindent ami ma reggel történt, akkor én nem állok itt. Elmondta nekem, hogy ti mindannyian meg akarjátok őt kérdőjelezni az ő Tanításán. És elmondta nekem, hogy törölnöm fog kelleni azt a másik helyet, és hogy itt leszünk. És megmondta pontosan, hogy hol fog ülni Mead doktor, meg ezek a többi emberek pontosan, és íme itt vannak.” Ezt mondta, “Lehet, hogy nem értetek egyet vele, de mondok egy dolgot, ő nem fél abban, amit gondol.”

Ezt mondta, “Nos, Branham Testvér, tiéd a pálya.”

339 Én ezt mondtam, “Mielőtt elkezdjük...” Én azt olvastam, amit ma reggel, hogy “Nem voltam engedetlen a Mennyei látásra.” Ezt mondtam, “Most rendezzük ezt le. Nos, ti mindannyian azt mondjátok, hogy teológiai doktorok vagytok; én pedig magam állok itt.” Azt mondtam, “Ha ez így van, és ti megakartok kérdőjelezni engem a Jézus Nevében lévő keresztségről. Először ezzel kezdjük. Szeretném, ha egyiketek hozná a Bibliáját és megállna itt mellettem bármiről, amit én tanítottam” Ezt mondtam, “Álljatok meg itt mellettem, és Isten Igéjével cáfoljátok meg ezt.” Én vártam. Senki nem mondott semmit. Ezt mondtam, “Azt kérem, hogy valaki közületek jöjjön, és álljon meg mellettem.” Mondtam, “Mi a bajotok? Akkor pedig álljatok el a hátamtól, ha félték megállni mellettem.”

340 Nem én vagyok akitől félték; ez a Mindenható Istennek amaz Angyala. Ők tudják, hogyha Ő előre megtudja nekem mondani hogy mi jön...Ők okosabbak voltak, mint gondoltam. Jobban tudták mint hogy megálljanak ott. Ah-hah. Tudjátok, ti is átértetek már időket, olyan időket. De ők azt nem tették. Mi a baj, ha az olyan nagy és ők tudják, hogy az olyan igaz?

341 Én ezt hangszalagra tettem, és bárhol készen állok átbeszélgetni ezt egy keresztény módon bármely testvérrel. Nem fogok vitatkozni senkivel; de szeretném, ha jönnétek, és megcáfolnátok bármelyiket, az Ige által. Nos, nem a ti szövegkönyvetekkel; nem azzal, hogy *Ez-és-ez* a doktor, vagy Szent *Ez-és-ez* mit mondott. Én azt akarom tudni, hogy mit mondott Isten. Ez az alap. Én azt akarom tudni, hogy mi Ez. Ők nem teszik ezt.

342 Most figyeljétek, amikor eljön az ideje a hét hangnak. Akkor van itt az ideje a hét hangnak, amikor a Könyv be van fejezve, hogy a Jelenések 10 ki legyen nyilatkoztatva. Most figyeljétek meg. Figyeljétek.

343 Most én nem foglak benneteket túl sokáig itt tartani. Tudom, hogy elfárasztalak benneteket itt. Húsz perc van még tízig. [A gyülekezet mondja, “Nem. Folytasd!”—Szerk.] Most figyeljétek nagyon. Tudom hogy álltok, és mindannyian mozgatójátok tagjaitokat, meg doglok. Örülni fogok, amikor a gyülekezet kész lesz és nem kell összezsúfolódnunk. Az egész napot igénybe vehetjük a prédikálásra.

344 Most figyeljétek meg. Most figyeljétek. A hét hang az Mennydörgés volt, robbanás.

Isten segítsen nekünk. Ha helytelen vagyok, akkor az Úr bocsásson meg nekem.

345 Felteszem nektek a kérdést. Mennydörgéssel robajlott, amikor ez a hang kiáradt. Észrevettétek azt, hogy amikor a Hét Pecsét, amely a hét gyülekezeti kort követte, amikor az Első

Pecsét ki lett nyitva, hogy volt ott egy mennydörgés? Az Első Pecsét a Könyvben ki lett nyitva, és akkor volt ott egy mennydörgés; akkor a Könyv külső oldalán lévő Első Pecsét nem ugyanígy nyílna meg? [A gyülekezet mondja, "Ámen"—Szerk.] Isten nem változtatja meg az Ő programját. Lapozzunk oda a Jelenések 6-hoz.

És én láttam, amikor a Bárány kinyitott egyet a pecsétekből, és hallottam, mint egy mennydörgésnek a hangját, és amint a négy lelkes állat közül egy ezt mondta, Jöjj és lásd.

346 Most ott soha nem volt egy másik mennydörgés. "És az utolsó Pecsét ki lett nyitva és egy időszak volt a Mennyben fél órás csendre." De amikor az Első Pecsét ki lett nyitva, akkor volt ott egy mennydörgés robajlása.

347 Óh gyülekezet, lehetett ez? Ilyen messze vagyunk? Barátaim, gondolkozzatok. Talán. Én remélem, hogy nem. De mi van, ha igen? Mi volt a robbanás? Isten és a nyitott Biblia előtt, én nem hazudok. Robbanás, amely megrázta a földet!

348 És amikor a hétből az Első Pecsét amely a Bibliában ki lett nyitva, előtört, csak Egy, akkor egy robbanás amely az egész dolgot megrázta; egy mennydörgés. Akkor a hátsó oldalon lévő Pecsétek megnyílnak, akkor nem szintén mennydörgés lesz? Én nem tudom. Nem tudom megmondani.

349 Ott egy mennydörgés volt, az Első Pecsét, és a Pecsét egy mennydörgés volt. Akkor a Trombita lett kinyitva. És a Trombita persze Pünkösdkor lett megfújva. Ebbe nem megyek bele.

350 Most ha a látomás Írás szerinti volt; az a látomás amelyről most beszélek, melyet a múlt szombat reggel láttam. Egy héttel ezelőtt. Ha, most emlékezzetek itt, hogy ha a látomás Írás szerinti volt, akkor azt a Szentírás által kell magyarázni, illetve ugyanannak az Íráshelynek a folytatása által. [Branham Testvér szünetet tart—Szerk.] Csak azért vártam, hogy ez beivódjon. Ha . . .

351 Ez amit én láttam, hogy mi volt, azt nem tudom, de halálosan meg vagyok ijedve! El vagyunk sodorva? A végén vagyunk? Emlékezzetek, hogy ez az Angyal azt mondta, hogy amikor ez megtörténik, akkor Ő megesküdtött, "Többé nem lesz idő." Vajon valóban felfogtuk ezt?

352 Te azt mondod, "Hát, úgy néz ki, hogy Annak robbannia kell az egész- . . ." Testvérem, Ő abban a percben jön, amikor te nem gondolsz. Utolsó alkalommal fogod hallani.

353 Most világos Ez? Amikor az Első Pecsét ki lett nyitva, az a Pecsét, amely a Könyv belsejében volt, akkor ezek a titkok elhangzottak; megigazulás, megszentelődés, a Római Katolikus Egyház, a Protestánsok! És amikor az ő összes csatáik, meg

dolgok otthagyták azokat a laza végeket Istennek Igéjében, akkor a hetedik angyal eljön és összegyűjti az egészet és megmagyarázza őket. Látjátok? Amikor pedig ő befejezi, akkor Hét Mennydörgés elhangzik.

³⁵⁴ Amikor János pedig elkezdett írni; Ő azt mondta, “Ne írd le. Hanem pecsételd be.”

³⁵⁵ “És amikor az Első Pecsét felnyílt,” a Könyv belsejében lévő Pecsétekből, Az egy mennydörgéssel nyílt. Ah!

³⁵⁶ Ha ez Szentírás, akkor csupán... Ha bármely Íráshely... Valami, aminek a Bibliából kellene lennie...

³⁵⁷ Épp úgy, ahogy te nem mondhatod nekem, hogy van olyan dolog, mint a “purgatórium,” meg ilyen dolgok. A Bibliában nincs olyan Íráshely, amely ezt alátámasztaná. Nem mondhatok nekem olyan dolgokat, mint a Makkabeusok Könyve, ami rendben lehet... “Meg Dánielnek a negyedik Könyve, ahol egy Angyal megragadta őt fejének hajánál és azt mondta... leütötte.” Ilyenféle dolog soha nem történt meg a Bibliában. “Ahol a Názáreti Jézus csinált volna egy agyag madarat, és lábat tett volna alá és azt mondta volna, ‘Tyűh! Repüljél kicsi madár,’” ez értelmetlenség. A Bibliában nincs semmi, ami ezt alátámasztaná. Így ne bolondozzatok... A fordítók, Isten vigyázott, hogy a fordítók ne tegyenek hozzá ilyen dogmákat és értelmetlenséget. Lehet, hogy jó emberek voltak azok a Makkabeus testvérek. Úgy is voltak. Nem mondom, hogy ők nem voltak jó emberek. De az nem Írás szerinti.

³⁵⁸ Ez Jézus Krisztusnak a teljes kinyilatkoztatása. “Semmit nem lehet Ahhoz hozzátenni, vagy Abból elvenni.” Ha pedig beletennétek ide, akkor az nem állna össze a Szentírás további részével. Ennek a Bibliának hatvanhat Könyve van és egyetlen Szó sem fog ellent mondani a másiknak!

³⁵⁹ Azután, ha ez a folyamatossága ezeknek az utolsó trombiták hangzásának, illetve ennek a Hét Mennydörgésnek melyek megjelennek, a titkok, az utolsó Pecsét, akkor Ennek meg kell felelnie a Szentírás további részének. Ha pedig azok az Elsők ott bent egy dörgő robbanással nyíltak meg, akkor a Másodikok is úgy fognak, melyek a hátoldalon vannak. Figyeljétek, hogy mi történik. Ha a látomás Írás szerinti volt, akkor azt a Szentírás által, vagy ugyanannak az Íráshelynek folyamatossága által kell magyarázni.

³⁶⁰ Figyeljétek meg a Jelenések 3 és 4-et, “Hét Mennydörgés.” Hét Mennydörgés, azután pedig figyeljétek meg, 3 és 4-et, és azután (mi?) egy eskü a hatalmas Angyaltól arra, hogy “Az idő befejeződött.”

³⁶¹ Amikor ezek a Mennydörgések, látjátok, hallatták hangjukat, akkor az Angyal...Csak gondoljátok el! “Egy

felhőbe öltözött Angyal és egy szivárvány szövetség fedezte be az Ő fejét.” Nos, ti tudjátok, hogy ki Ez. “Egyik lábát a földre tette, másikat a tengerre és felemelte az Ő kezét és megesküdt arra, hogy ‘Amikor az a Hét Mennydörgés kibocsátotta hangját,’ akkor ‘többé idő nem lesz.’”

³⁶² Ha Isten titkainak szolgálata befejeződött, akkor mi van ha ez a hét titoknak megjelenése? És egy olyan kis alázatos gyülekezetben mint a miénk a Mindenható eljött és letekintett az Ő népének alacsony állapotára! Te azt mondd, “Nos én nem úgy gondolom.” Lehet, hogy nem úgy van. De mi van, ha igen? Akkor az idő kifutott. Elgondoltad ezt? Legyetek komolyak. Lehet, hogy későbbre jár mint gondoljuk.

³⁶³ Azok a csillagok beleestek az ő csoportosulásukba akkor régen! Az Angyal eljött, és ezt mondta, “Amint János azért lett küldve, hogy betekerje az Ő Testamentumot, és hogy létrehozza Krisztus bemutatását, egy Üzenet be fogja tekerni a laza végeket és be fogja vezetni a Messiást éppen az Ő Eljövele előtt, az utolsó napok Üzenete.”

³⁶⁴ Figyeljétek meg, hogy a hatalmas Angyal megesküdt egy esküvéssel, hogy “Idő többé nem lesz.”

³⁶⁵ Most én nem akarlak benneteket túl hosszú ideig visszatartani. Csak gondoljátok el ezt egy percre most.

³⁶⁶ Most figyeljétek. Ez az Angyal lejött a Mennyből. Látjátok? A hét gyülekezetnek hét másik angyalai földi hírnökök voltak. Azonban ez az Angyal...Az összes Üzenet be van fejezve; a hetedik angyal betekeri az egész dolgot. És ez az Angyal eljön, de nem a földre; Ő nem egy földről való ember, mint a gyülekezeti korok hírnökei; az be van fejezve. De ez az Angyal a következő kihírdetést hozza. És egy *angyal* az “hírnököt” jelent. És Ő a Mennyből jön le, felöltözve a Világosság Oszlopába, Felhőbe, és feje felett szivárvány van. És egy szivárvány az egy szövetség. Az Krisztus volt, “Amint egyik lába a földön, másik pedig a tengeren volt, és megesküdt, hogy ‘Idő többé nem lesz.’”

Hol vagyunk, uraim? Mire megy ki ez az egész? Benneteket kérdezlek.

³⁶⁷ A többi angyal hírnök volt, földről való emberek. Viszont ez az Angyal...Ezekről mondta, “A Laodiczeai gyülekezet angyalának,” “Az Efézus gyülekezet angyalának,” a föld hírnökeinek; látjátok, emberek, hírnökök, próféták, és így tovább a gyülekezet felé.

³⁶⁸ Ez az Egy azonban nem a földről jött. Ő a Mennyből jött le, mivel a titok mind be van fejezve. Amikor pedig a titok be van fejezve, akkor az Angyal ezt mondta, “Idő többé nem lesz,” és a Hét Mennydörgés kibocsátotta hangját.

³⁶⁹ Mi van akkor, ha ez valami olyan, amely tudatja velünk, hogy milyen módon lépünk bele az Elragadtatási Hitbe? Ez az?

Futni fogunk és falakon ugrunk át? Fog valami történni és ezek az öregek, a megrongált, hitvány testek át fognak változni? Elhetek, hogy meglássam azt, óh, Uram? Annyira közel van, hogy látni fogom azt? Ez az a nemzedék? Uraim, testvéreim, mennyi az idő? Hol vagyunk?

³⁷⁰ Nézzünk az órára, a naptárra, hogy meglássuk, milyen időszakban élünk. Izráel Palesztinában, az ő otthonában van. A nemzetzászló, Dávid hatágú csillaga (kétezer évvel ezelőttről, igen, már majdnem kétezer ötszáz évvel ezelőttről), a legrégebbi zászló lobog. Izráel visszatért az otthonába. "Amikor a fügefa rügyeket hajt, akkor ez a nemzedék nem fog meghalni, nem múlik el, mindaddig, amíg minden be nem teljesedik."

A nemzetek megtörnek, Izráel ébred,
A jelek, melyeket a próféták előre
megmondtak;
A pogányok napjai meg vannak számlálva,
rémülettel megterhelve;
"Térjetek vissza Óh szétszórtak a ti
sajátotokba."

A megváltás Napja közel van,
Az emberek szíve kihagy a félelemtől;
Töltekezzetek be a Szellemmel, lámpáitok
legyenek elkészítve és tiszták,
Nézzetek fel, mert megváltásotok közel van!
A hamis próféták hazudnak, Isten igazságát
ők tagadják,
Hogy Jézus a Krisztus, a mi Istenünk.

Ti tudjátok, hogy ez az igazság! . . . ? . . .

De mi ott fogunk járni, ahol az apostolok
tapostak.

Mert a megváltás Napja közel van,
Az emberek szíve kihagy a félelemtől;
Töltekezzetek be a Szellemmel, lámpáitok
legyenek elkészítve és tiszták,
Nézzetek fel, mert megváltásotok közel van!

³⁷¹ Lehet, hogy közelebb van, mint gondolatok. Ez megijesztett engem. Óh, nem tettem eleget. Hol vagyunk?

³⁷² "Idő többé nem lesz." Ő bejelenti, hogy az időnek vége. Mi történik? Mi történik? Így lehet ez most Testvéreim? Gondolkozzatok őszintén. Ha igen, akkor a piramist a Hét Mennydörgés tetőzi be.

³⁷³ Emlékeztek a piramis Üzenetére? Az a Csúcskő. Mit tett Az? A Szent Szellem betetőzte az egyént, és elpecsételte akkor, amikor mi hozzáadtunk a hitünkhöz: igazságot, kegyességet, hitet és így tovább, addig adtunk hozzá, amíg nekünk hét dolog

megvolt. A hetedik pedig a szeretet volt, ami Isten. Ez az, ahogy az Úr alkotja az egyént, és befedi és elpecsételi őt a Szent Szellemmel.

³⁷⁴ Akkor, ha ez így van, akkor az Úrnak megvan a hét gyülekezeti kor, amelyben Neki volt hét titka, melyek elhangoztak és harcoltak érte, hogy visszahozzák. Most pedig jön a Csúcskő, hogy befedje a Gyülekezetet. A Mennydördések ezt jelentik Testvéreim? Uraim, ez az ahol mi vagyunk?

³⁷⁵ Junie, szeretném venni a te álmodat. Figyeljétek. Junior, mielőtt még a piramis valaha is prédikálva lett volna, hónapokkal előtte, látta ezt az álmot.

Te ezt mondod, "Mi lehet egy álomról?"

³⁷⁶ Nabukodonozor álmodott egy álmot melyet Dániel magyarázott, amely elmondta a pogány kor kezdetét, és hogy mikor fejeződik be. És pontosan úgy történt. Semmi nem hibázott.

³⁷⁷ Figyeltétek? Azt az írást, amely... a sziklákon volt, én Azt magyaráztam nekik. Ők ujjongtak. Ez "Istennek a titka," melyet évekig nem értettek. Lehetett ez?

³⁷⁸ Azután pedig figyeljétek meg. Valamilyen titokzatos módon mi elvettünk a levegőből egy éles szerszámot, amely kinyitotta a csúcsot. És abban fehér gránit volt, de az nem volt magyarázva. Azon nem volt betű. Én Azt nem magyaráztam, Junior. Én csupán ránéztem Arra és ezt mondtam a testvéreknek, "Figyeljétek Ezt." És ez ma este teljesedett be.

³⁷⁹ És mialatt ők Azt tanulmányozták, én elhaladtam nyugat felé. Miért? Talán azért, hogy megértsem Annak a magyarázatát, amely Ennek a csúcsában volt megírva. Lehetséges ez?

³⁸⁰ És Ezek, az a robbanás az egyik reggel, amely engem teljesen megrázott, míg fel lettem emelve a levegőbe olyan magasra, mint ez az épület, és az Angyaloknak, hét Angyalnak a csoportja egy piramis formájában. Ezek azok a Mennydörgések, melyek megjelennek? Lehetséges ez?

³⁸¹ Ez mind meg lett magyarázva. Az ő álma szerint mindez be van fejezve. Isten Igéjének megfelelően a hetedik hírnök be fogja fejezni, a hetedik Üzenet be lesz fejezve, és azután a Hét Mennydörgés. És ő látta a csúcskövet rágördülve.

³⁸² Amelyről sok ember még azt sem tudja, hogy van Hét Pecset, melynek ki kell nyilatkoztatnia. Sok ember könyvét olvastam a Jelenésekről, és még soha nem hallottam, hogy arról beszéltek volna. Kihagyták Azt. De meg lett mondva nektek, hogy Az ott van.

³⁸³ Én nem tudom, hogy mi az. Lehet, hogy ez az? Isten legyen irgalmas velünk! Ha ez az, akkor mi egy súlyos órában vagyunk. Most csak egy percre, figyeljétek. Ha ez így van, és az a titok, amely azokba a sziklába lett beleírva be van fejezve.

³⁸⁴ Én boldog vagyok azért, mert kegyes emberekkel ülök egy gyülekezetben, akiknek Isten tud egy álmodni adni. Örülök, hogy bemutathatom ezeknek az embereknek és asszonyoknak, akik Junior gyülekezetébe, és ebbe a gyülekezetbe, Neville Testvér gyülekezetébe járnak, hogy vannak itt emberek ebben a gyülekezetben, és a Biblia ezt mondta, “Álmokat fognak álmodni az utolsó napokban.” És itt van. És nézzétek meg, ez az Igével van összehasonlítva.

³⁸⁵ Nem tudva semmit erről, és egy robbanás jelent meg és hét Angyal jött el az Örökkévalóságból. Én ezt mondtam, “Uram, mit akarsz, hogy tegyek?” Az nem lett megmondva. Először talán mennem kell, hogy megtudjam. Én nem tudom. Talán még csak nem is ez. Én nem tudom. Csupán ezt mondom, “Mi van, ha ez az?” Ha ez Irás szerinti, akkor nagyon hasonlóan hangzik. Nem így gondoljátok? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.]

³⁸⁶ Figyeljétek. Figyeljétek meg azután, hogy a csúcskő nem lett megmagyarázva. Látjátok? “Menj nyugatra, és gyere vissza.” Vagy ez az, ezek a hét Angyal ebben a csoportban, mely hozzám jött?

³⁸⁷ Amikor találkozni fogok veletek a feltámadás Napján, akkor látni fogjátok, hogy nem hazudok; Isten az én Bírám.

³⁸⁸ Vagy pedig ez a második csúcs, amelyről az egyik nap beszéltem? Van valami, ami megjelenik a Gyülekezet számára? Nem tudom. Maradhatnék ennél a témánál egy kicsit, de tovább fogok menni.

³⁸⁹ Lehetséges, hogy az a hatalmas mennydörgés, illetve a hét Angyal a hét csoportban, a hetedik időszak csoport, egy piramis alakban? (három az oldalán, egy pedig a tetején), és ők az Örökkévalóságból szálltak le? Lehetséges?

³⁹⁰ Ez a Mennydörgésnek a titka, amely vissza fogja hozni a Csúcskövet? Tudjátok, a piramis soha nem lett betetőzve. A Csúcskőnek még jönnie kell. Az el lett utasítva. Lehetséges ez, testvérek, testvérnők?

³⁹¹ Vagy, ez lehet a Harmadik Húzás, amelyről Ő beszélt nekem, három vagy négy évvel ezelőtt?

³⁹² Az Első Húzás, ti emlékeztek hogy mi történt? Azt megpróbáltam megmagyarázni. Ő ezt mondta, “Ne tedd ezt.”

³⁹³ A Második húzás, Ő ezt mondta, “Ne próbáld meg.” És én mégis meghúztam. Emlékeztek? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] Mindannyian emlékeztek. Ez hangszalagon van, meg minden.

³⁹⁴ És azután az Úr ezt mondta, “A Harmadik Húzás el fog jönni, de ne próbáld Azt megmagyarázni.” Látjátok, hogy én milyen módon közelítettem Ehhez ma este? Én nem tudom. De kötelességemnek érzem, hogy mondjak valamit a gyülekezetemnek. Ti vonjátok le a saját következtetéseket.

³⁹⁵ Nos, ez lesz az a titok, amely ki fog nyílni, és amely Krisztust elhozza, és az Erőt elhozza a Gyülekezetnek? Látjátok? Hogy mi már. . .

³⁹⁶ Mi hiszünk a megtérésben, a Jézus Krisztus Nevében való keresztségben. Mi hiszünk a Szent Szellem vételésben. Nekünk vannak jeleink, csodáink, nyelveken szólások, és azok a dolgok, melyeket a korai Gyülekezet birtokolt. És őszintén, épp itt több dolog lett megtéve, mint ami meg van írva az Apostolok Cselekedeteinek Könyvében, az embereknek ebben a kis csoportjában, ebben a mi kis parányi szolgálatunkban itt. Akkor mi a helyzet szerte a világon? Látjátok? Több mint ami meg lett írva az Apostolok Cselekedeteiben, ugyanaz a fajta! A halottak feltámasztása! Emlékezzetek, hogy Jézus Krisztus által csupán úgy három ember lett feltámasztva, halálból. Nekünk pedig fel van jegyezve, orvosi feljegyzésben öt. Látjátok?

³⁹⁷ “Azokat a dolgokat, melyeket Én teszek, ti többet is meg fogtok tenni.” Én tudom, hogy a King James “nagyobbat” mond, de te semmilyen nagyobbat nem tehetsz. Hanem abból többet! Ó akkor egy Személyben volt; most pedig Ő az egész Gyülekezetben van. Látjátok? “Többet fogtok megtenni, mint ezek, mert Én az Atyámhoz megyek.”

³⁹⁸ Ha ez a Harmadik Húzás, akkor még van előttünk egy nagy szolgálat. Én nem tudom. Nem tudom megmondani. Én—én nem tudom.

³⁹⁹ Figyeljétek. A Harmadik Húzás, álljunk itt meg egy percre. A látomásban az első repülés kicsiny hírnök madarak voltak; ez volt az, amikor mi először elkezdtük. Abból növekedett, hogy csak megfogtam a személy kezét.

⁴⁰⁰ És emlékezzetek, hogy az Úr mit mondott nekem? “Ha őszinte leszel, akkor be fog teljesedni, hogy tudni fogod az ő szívük titkát.” Hányan emlékezzetek arra, hogy ez innen be lett jelentve, és átment az egész nemzeten? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] És megtörtént ez? [“Ámen.”] pontosan. Azután az Úr ezt mondta, “Ne félj, Én veled leszek.” Látjátok? És az folytatódni fog.

⁴⁰¹ Most az Első Húzás a kicsiny madarak voltak; azok a repülések. Továbbmentek, hogy találkozzanak az idővel, hogy találkozzanak az Úr Eljövételével; az első Üzenet.

⁴⁰² Másodszor, a szívek titkai. Abból, hogy megfogni a személy kezét, és csupán ott állni, és elmondani, hogy mi a bajuk; azt követően kinyilatkoztatta a bűneiket és elmondta nekik, hogy mit tegyenek. És hogy. . . Így van ez? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] Tehát, ez tökéletesen beteljesedett, épp úgy, ahogy Isten mondta. És ti ennek tanúi vagytok, meg a világ is, meg a gyülekezet is.

403 Amikor ezt mondtam, “Láttam egy Angyalt, és smaragdzöld Tűz égett,” az emberek nevettek, és ezt mondták, “Billy, te magadon kívül vagy.” A kamera varázslatos szeme felvette Azt. Én nem hazudtam. Az Igazat mondtam. Isten igazolta.

404 Ezt mondtam, “Sötétség árnyékol be; ez halál, fekete. És *Ez* pedig fehér. Az egyik Élet; a másik pedig halál.” És ott van Az, *ott* hátul a fényképen. A . . .

405 Amint George J. Lacy—Lacy mondta, “Ennek a fényképezőgépnek a mechanikus szeme nem vesz fel pszichológiát.” Követtek engem? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.]

406 Figyeljétek meg az első kis repülést; kéz. A második nagyobb volt, fehérebb, galambok; a Szent Szellem kinyilatkoztatva a szívek titkait. A harmadik repülés pedig az Angyalok voltak (nem madarak), hanem Angyalok; és ez a végidő, ez minden. Ez lesz az az idő testvérek? Ez az az idő?

407 Most figyeljétek nagyon, és ezt ne értelmezzétek félre. Akarok valamit kérdezni tőletek.

408 Menjünk vissza csak egy percre. A gyülekezet tudja, hogy ez az igazság. A tudományos világ tudja, hogy ez az igazság. És az emberek, akik itt ülnek ma este, még sokan élnek azok közül, akik ott álltak a folyóparton, amikor a Hang kimondta azt, és ezt mondta, “Amint János az első eljövétel üzenetével lett elküldve, úgy ez a második Üzenete, a második Eljövételnek.” Emlékeztek? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.]

409 Amikor pedig az befejeződött, akkor mit tett János? János volt az, aki azt mondta, “Ime Istennek a Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Ez Ő.” Az óra, elérkezett testvéreim? Nem mondom, hogy már elérkezett. Nem tudom. De kérdezlek benneteket. Azt akarom, hogy gondolkozzatok. Vagy pedig az az idő lesz, amikor újra elhagzik, “Ime Istennek a Báránya.”?

410 Vagy pedig a Malakiás 4 ideje, “Visszafordítani a gyermekek szívét az atyáink Hitéhez.”? Egy olyan robbanás lesz, amely—amely olyan hatalmas dolgokat fog tenni, hogy helyretegye a Gyülekezetet, amely elhígult, és nem tudja megérteni Istennek titkait, és így tovább? Amikor ők látják, hogy a hatalmas robbanás végigsöpör, akkor vissza fogja fordítani szívüket az Atyához, amint a Biblia mondta, hogy fogja? Vagy pedig ez az Üzenet már elmúlt, melynek meg kellett volna ezt tennie? Én nem tudom.

411 Ez a végidő jele, uraim. Vagy ez annak a jele, hogy már vége? Számomra ez nagyon Írás szerintinek néz ki. Én nem tudom. Ott voltak azok az Angyalok. Ott volt egy robbanás, mint egy mennydörgés, amely megrázta az egész földet. Isten tudja, hogy én az igazat mondom.

412 Csak emlékezzetek, hogy valami történni fog. Nem tudom hogy mi az. De lehet hogy ez? Annak oka hogy én ezt mondom, hogy készüljetek fel! Imádkozzunk, (hogyan imádkozzunk?) foglaljuk el pozíciónkat az Ő hívóinek hadseregében és készülünk fel, mert lehet, hogy későbbre jár, mint ahogy gondoljuk.

413 Ti ismertek engem, és én még soha nem mondtam nektek hazugságot, amennyire én tudom. Amint Sámuel mondta nekik, "Mondtam már valamit is nektek az Úr Nevében, ami nem történt meg?" Nos, most én mondom nektek. Én nem tudom, hogy mi ez. Nem tudom megmondani, hogy mi ez. Én nem tudom. Én azonban nektek az Igazat fogom mondani. Félek. Mint a ti testvéretek, a múlt szombat óta én ijedt vagyok.

414 Lehetséges, hogy ez a végidő. Lehetséges, hogy ez az ideje annak, hogy a szivárványok végigsöpörjenek az égen és hogy egy bejelentés az égből ezt mondja, "Idő többé nincs." Ha ez az, akkor készüljünk fel barátaim, hogy találkozzunk a mi Istenünkkel. Most már bőséges Élelem el lett tárolva. Használjuk Azt ki. Használjuk Azt most ki. És velem együtt erről az emelvényről Istenhez kiáltunk, "Úr Jézus, légy irgalmas hozzám!" Megpróbáltam a legjobb módon élni, ahogy csak tudom. Megpróbáltam az Üzeneteket a tőlem telhető legjobb módon hozni Istennek az Igéjéből. Isten ismeri az én szívemet.

415 Amikor azonban az Angyaloknak az a csoportja végigsöpört a földön, akkor én lebénultam. Hosszú ideig semmit nem tudtam érezni. Úgy éreztem, mintha... sokkal később megpróbáltam átmenni a szobán, és az egész gerincemen fentről a nyakamtól egész le teljesen le voltam bénulva, mintha nem lenne érzésem. Nem tudtam érezni kezeimet. Egész nap egy kábulatban voltam. Csak—csak bementem a szobába és leültem.

416 Vasárnap lejöttem ide, hogy beszéljek és megpróbáltam felrázni magamat abból a beszéd által. Hétfőn újra ott volt. És most is itt van.

417 Én nem tudom. Én nem tudom, uraim. Csupán becsületes vagyok veletek, mint testvéreimmel. Nem tudom. Ez a—ez az ideje? A szolgálá... az összes titok befejeződött? Vége van a hangzásnak? Ez valóban az a Hét Mennydörgés, amely ki fog mondani valamit, amiből az a kis csoport, akik összegyűltek fognak kapni Elragadtatási Hitet, hogy belemenjenek az Elragadtatásba, amikor az Úr eljön? "Mivel mi átfogunk változni," olyan gyorsan ahogy azok az Angyalok jöttek, "egy pillanat alatt, egy szempillantásban; és felragadtatunk együtt azokkal, akik elaludtak, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben."

Ez az én imám:

418 Istenem, ha ez így van, én nem tudom, Uram. Én csupán elmondtam a gyülekezetnek. Ha ez így van Uram, akkor készítsd el a szívünket. Készíts el bennünket Urunk arra a nagy órára. Melyre az egész történelem, az összes próféták és bölcsek váraakoztak. Uram, én nem tudom, hogy mit mondjak. Félnék azt mondani, hogy "Ne jöjj Uram." Szégyellem magam, amikor látom a világot abban az állapotban, és nem tettem többet, mint amit tettem ezért. Szégyellem magamat. Ha van még egy holnap Uram, akkor kend fel a szívemet. Kenj fel engem jobban Atyám, hogy mindent megtehessek amit csak tudok, hogy másokat Hozzád hozhassak. Én a Tiéd vagyok.

419 Úgy érzek, mint Ésaías a templomban azon a napon, amikor látta az Angyalokat ide-és-oda repülni, amint szárnyaikkal befedezték arcukat meg lábaikat és repültek, "Szent, szent, szent!" Óh, hogy az a fiatal próféta mennyire meg volt rázva. Kezdtett egy kicsit korosodni. Amikor pedig azt látta, noha látomásokat látott, de felkiáltott, "Jaj nekem!"

420 Atyám, talán valahogy így éreztem, amikor láttam azokat az Angyalokat azon az estén, illetve helyesebben azon a reggelen. Jaj nekem, mert tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan nép között lakozom. És Atyám, tisztíts meg engem.

421 És íme itt vagyok. Küldj el engem Uram bármi is ez. És ennél a szószéknél állok, ahol harminc éve vagyok. Ha van valami Uram, amit Te akarsz hogy tegyek, itt vagyok. Készen állok Uram. De hadd találjak kegyelmet Te előtted. Alázatosan, ezt kérem.

422 Imádkozom a kicsiny nyájért, amely felett a Szent Szellem tett őrállóvá, hogy tápláljam őket. Mindazt megtettem amit csak tudok, Uram, hogy tápláljam őket az Életnek Kenyerével. Amint abban a látomásban sok évvel ezelőtt, ahol az a nagy függöny feküdt Nyugaton, és az Élet Kenyerének hegye; a kis könyv arról, hogy "*Nem Voltam Engedetlen A Mennyei Látomás Iránt.*" És itt mindez beteljesedik, kijelentve arcuk előtt.

423 Te Isten vagy és Rajtad kívül nincs más. Fogadj el bennünket Urunk. Bocsásd meg vétkeinket. Megtérek minden hitetlenségemből, minden gonoszságomból. Istennek oltárán könyörgök.

424 Amint ma este jövök előttem ezzel a kis gyülekezettel, mi hit által mozdulunk el ebből az épületből az elragadtatásba, "amint együtt ülünk a Mennyei helyeken," Istennek Trónja körül. Szívünk sok alkalommal felemelkedett azokban a dolgokban, melyeket láttunk, hogy Te megtettél, és felfedted nekünk a Te titkaidat. De Uram, ma este én el vagyok fáradva. Jaj nekem!

425 És—és Jákób, amikor látta azokat az Angyalokat, amint le és fel jártak a létrán, és ő ezt mondta, “Ez egy félelmetes hely, nem más, mint Istennek a háza.” Béthel ott lett megalapítva.

426 Istenem, az emberek nem értik azt. Ők azt gondolják, hogy az olyan nagy öröm lenne. De Uram, micsoda fáradság, milyen egy félelmetes dolog egy emberi lény számára bemenni a Menny hatalmas Lényének jelenlétébe.

427 Imádkozom ennek a kis gyülekezetnek itt a bűnbocsánatáért, amelyhez Te leküldtél engem, hogy—hogy—hogy—hogy vezessem és vezéreljem őket. Aldd meg őket Uram. Én azoknak megfelelően tettem, amit a látomások, álmok, meg dolgok mondtak, legjobb tudásom szerint. Elhelyeztem az összes Táplálékot, ahogy csak tudtam számukra, Uram. Bármilyen is ez Urunk, mi a Tieid vagyunk. Átadjuk magunkat a Te kezeidbe, Urunk. Légy irgalmas hozzánk. Bocsáss meg nekünk. És hadd legyünk mi a Te tanúid mindaddig, amíg ezen a földön vagyunk. Azután amikor vége az életnek, akkor fogadj bennünket fel a Te Királyságodba. Mert mi ezt Jézus Nevében kérjük. Ámen.

428 Ti mindannyian tisztítsátok meg szíveteket. Tegyetek félre mindent, minden súlyt, tartsátok azokat távol utatokból. Ne engedjétek, hogy bármi is zavarjon benneteket. Ne legyetek ijedtek. Semmi nincs amitől félni kellene. Ha Jézus eljön, akkor az egy nagyon... Ez az a pillanat, amely után az egész világ sóhajtozott és sírt. Ha valami most előtör egy—egy új jövetelért, egy új ajándéknak, vagy valaminek az új eljöveteleért, akkor az csodálatos lesz. Ha ez eljövendő idő arra, hogy a Hét Mennydörgés kijelentése ki legyen nyilatkoztatva a Gyülekezeti számára, hogyan menjünk, én nem tudom. Csupán azt állítottam, amit láttam. Óh Istenem, micsoda idő! Ez komoly és ünnepélyes gondolkozás.

429 Ha pedig ez ideje számomra hogy menjek, én a Tiéd... Uram, én a Tiéd vagyok. Amikor Te befejezted, akkor jöjj el Úr Jézus.

430 Akárhol is legyen, illetve bármely időben is legyen, én az Övé vagyok. Nem azt mondom, hogy kívánok elmenni; én nem. Van egy családom, akiket fel kell nevelnem. Van nekem az Evangélium, hogy prédikáljam. Ez azonban az Ő akarata szerint és nem az enyém szerint van. Ez az Ő akarata. Én nem tudom.

431 Csak azt állítottam nektek, ami van. Ami az, azt Isten fogja véghezvinni. De én azt mondom nektek, amit láttam és ami történt. Hogy mit jelent, azt nem tudom. De uraim, lehet hogy ez a vég? Ah!

432 Azok az emberek jelen vannak most, a hat ember, akiknek az álmaik voltak. Hát nem furcsa, hogy nem hét volt? Nem nagyon furcsa az? Hat vezetett egyenesen el és azután rögtön

jött a látomás. Az emberek itt vannak. Jackson Testvér itt az egyik; Parnell Testvér a másik; Collins Testvérnő volt a másik; Steffy Testvérnő volt a következő; Roberson Testvér volt a következő; a másik pedig Beeler Testvér volt. És a Mennyei Atya tudja, hogy ehhez több nem tartozott. Annak a végén, a hetediknek... amely Steffy Testvérnő volt, azonnal megjelent a látomás. Látjátok? Látjátok, hogy miért távozik? Látjátok, hogy miért kell mennem? Meg kell tennem.

⁴³³ És barátaim, ne rám nézzetek. Én a ti testvéretek vagyok. Ne rám figyeljétek, mivel én csupán halandó vagyok. Ugyanúgy meg kell halnom, mint bárki másnak. Ne rám hallgassatok; hanem arra amit mondtam. Amit mondtam az az Üzenet. Ne a hírnökre figyeljétek; az Üzenetet figyeljétek. Szemeiteket ne a hírnökön tartsátok, hanem az Üzeneten. Amit Az mondott, az a dolog amire figyelni kell.

⁴³⁴ És Isten segítsen nekünk, én ezt kérem. Nem szeretem... én nem akartam ezzel jönni és ezt elmondani nektek, de nem akartam semmit visszatartani tőletek.

⁴³⁵ Most amennyire csak tudom, hadd mondjam el. Amennyire csak tudom, én a következő kettő vagy három napon belül fogok eltávozni, szerdán reggel, Tucson-ba. Tucson-ba nem azért megyek, hogy prédikáljak. Én oda nem prédikálni megyek. Azért megyek Tucson-ba, hogy elrendezzem családomat az iskolában, és azután vándorlóvá legyek.

⁴³⁶ Fel fogok menni Phoenix-be, hogy megtartsam azt a kis összejöveteli sorozatot, melyek valószínűleg csupán kis Üzenetek lesznek. És—és azután, talán, nem tudom...

⁴³⁷ Én azt gondolom, hogy ők azt akarják, hogy egy este prédikáljak az összejöveten. Még semmit nem mondtak erről, csupán azt, hogy én ott legyek. Tudjátok, ez számomra nem hangzik túl jól.

⁴³⁸ Nekem van egy IGY SZÓL AZ ÚR Shakarian Testvér számára is. Ah-hah. Én nem tudom, hogy ő mit fog azzal tenni, de nekem ezt meg kell mondanom neki. Azt nem tudom, hogy mit fog tenni. Ez rajta áll. Megfigyeltétek az utolsó *Hangot*? Annak nem egy szervezetnek kellene lennie, de ők kihirdették a tantételüket. Egy szervezet, akkor én már ki is álltam. Én olyanban nem maradok.

⁴³⁹ Most feltehetően Arganbright Testvér, meg Rola Testvér, egy washingtoni diplomata hét elnök alatt, Afrikában kell hogy legyenek. Role Testvér, én és Arganbright Testvér Afrikába fogunk menni néhány összejövételre, le Dél-Afrikába és Tanganyikába Bóze Testvérral. És lefelé valószínűleg Ausztrálián át, majd azon az úton vissza, ha az Úr nem tesz valami mást. Mielőtt azonban én megyek, még vissza fogok jönni.

440 Azután amikor onnan visszajövök, ha Isten nem szól hozzám, valamilyen más módon, akkor venni fogom a családomat, és felköltözünk Alaszkába, Anchorageba. Ez délnyugat; az pedig északnyugat lesz. Akkor hadd maradjanak ott nyáron, amikor olyan nagy forróság van lent Tucson-ban, hogy majdnem leégeti rólad a bőrt. Nem hiszem, hogy ők azt bírják. Nagy honvágyuk lenne és elcsüggednének! A helyet nem adjuk el. Ott fog maradni a bútorokkal a házban. Nem tudom, hogy mit tegyek.

441 Azután a nyár végén, ha az Úr is úgy akarja, akkor én eljövök Alaszkából és lejövök Denver közelébe, középnyugatra; délnyugat, északnyugat, középnyugat, kiáltva, “Óh Uram, mit akarsz, hogy tegyek?”

442 Közben pedig minden Üzenet, amennyire én tudom, éppen itt lesz prédikálva ebben az imaházban. Ez az, ahol a hangszalagok lesznek. Ez az, ahol a központ van.

443 És én nem szándékozom a családommal Nyugaton maradni. Keresni fogok, amíg megtudom, hogy Isten mit akar hogy cselekedjek.

444 Ha ez az év nem rendezi le, akkor a következő évben én víz és élelem nélkül kifogok menni a pusztába, és várni fogok, amíg az Úr szólít engem. Így nem tudok továbbmenni. Szükséges, hogy kétségbeesésbe kerüljete. Kell, hogy elkerülj arra a helyre, ahol tudni akarod Istennek az akaratát. És hogyan tudnád tenni az akaratát, ha nem tudod az akaratot?

445 Annak a látomás háttérnek az alapján vizsgálom meg, “Amit tettél.” Látjátok? Misszionáriusként és evangélistaként járok körbe, amíg a hívás nem jön. Emlékeztek az elsőre, amikor a szegletkő le lett téve? “Tegyed az evangélista munkáját,” mondta az Úr. Nem azt mondta, hogy “Te egy evangélista vagy.” Hanem “Tedd annak a munkáját,” talán amíg az idő eljön valami más számára, a munkának egy másik változata. Lehet, hogy valami más. Én nem tudom.

446 Szeretitek Őt? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] Legyetek ebben nagyon biztosak. Legyetek ebben nagyon biztosak, akik az Urat szeretitek.

Akik az Úrra várnak, erejük megújul.
Felszerelkeznek szárnyakkal mint egy sas,
Futnak és nem fáradnak el, járnak és nem
csüggednek;
Óh taníts engem Uram, taníts meg várni
Uram.

Én szeretem Őt, és tudom, hogy ti is. Nos, holnap este . . .

447 Gondolom, hogy nagyon világossá tettem. Igen? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Olyan világossá, amennyire csak tudom, ez minden, amit én tudok. Ez minden,

amit én mondani tudok. És ha ez valamiért ki lett nekem nyilatkoztatva, akkor gyorsan el fogom nektek mondani. Tudom, hogy érdekel benneteket. Én is akarom tudni. Nem tudom, hogy mit jelentett. Nem tudom, hogy hová—hová megyek. Én—én nem tudom, hogy mi fog történni. Én—én csupán... Az egyetlen dolog amit tudok, hogy Isten kegyelme által megyek. Azután Ő el fogja nekem mondani amikor odajutok, talán. Most azonban az én részem, hogy menjek. Lehet, hogy esetleg nem leszek ott két hétig, és máshol leszek, és talán visszatérek ide. Ez így van. Nem tudom. De én...

⁴⁴⁸ A látomásban benne volt a feleségem és a gyermekeim. És az a dolog, hogy egy zárt, fedett kocsiban voltam. És abban a pillanatban hogy beszálltam, akkor ott, én a kombi autóban voltam. És ez az, ahogy mi elmegyünk két napon belül, nem tudva, hogy hová megyünk, és nem tudva, hogy mit fogunk tenni amikor odajutunk, csak megyünk.

⁴⁴⁹ Isten furcsa hozzánk, mivel az Ő útjait nem lehet kifürkészni. Ő engedelmességet akar.

“Hová mész?”

“Ez nem a te dolgod. Csak menj tovább.”

“Mit akarsz, hogy tegyek Uram?”

⁴⁵⁰ “Ez nem a te dolgod. Te kövess Engem.” Ah-hah. Ah-hah. “Csak menj tovább.”

“Hol álljak meg?”

“Mi közöd ahhoz? Csak járj tovább.”

Igy tehát megyek, Jézus Krisztus Nevében. Ah-hah. Ámen.

Szeretem Őt, szeretem Őt,
Mert Ő előbb szeretett engem,
És megvásárolta az én üdvösségemet
A golgota fáján.

Szeretem... (Ő az én életem.)

Szeretem... (Mindaz akiért éltem!)...

Mert Ő előbb szeretett engem.
És megvásárolta az én üdvösségemet
A golgota fáján.

⁴⁵¹ Uraim, ez az az idő? [Branham Testvér és a gyülekezet dúdolják együtt az egész kórust, *Szeretem Őt*—Szerk.] És mialatt újra énekeljük, fogjatok kezét valakivel aki mellettetek van. Mondjad, “Testvér, testvérnő, imádkozz értem. Én imádkozni fogok érted.” “Én...”

⁴⁵² [Branham Testvér megfordul—Szerk.] Imádkozz értem Neville Testvér. [Neville Testvér azt mondja, “Imádkozom, testvér. Te is imádkozz értem testvérem. Köszönöm.”] Teljes őszinteséggel! Isten áldjon meg, Testvér...?... Imádkozz értem, ...?... Imádkozz értem, ...?... Imádkozz értem.

[Branham Testvér dúdol—Szerk.] És
megvásá- . . .

⁴⁵³ Imádkozz értem, . . . ? . . . Imádkozz értem, . . . ? . . . Imádkozz
értem, . . . ? . . . Imádkozz értem. Imádkozz értem, . . . ?
. . . Imádkozz értem.

. . . Golgota fáján.

Mert én . . .

Most emeljük fel kezeinket Őhöz.

. . . Szeretem . . . (Igazi szeretettel!)

Mert Ő előbb szeretett engem

És megvásárolta az én üdvösségemet

A golgota fáján.

Igen, szeretem Őt, . . . (Teljes szívből!)

⁴⁵⁴ Te jössz, Neville Testvér. Én hátra megyek. Jelentsd be az
összejövetel idejét. [Neville Testvér tovább énekel a
gyülekezettel, *Szeretem Őt*, és elbocsátja a szolgálatot—Szerk.]

EZ A VÉGNEK A JELE, ÚRAM? HUN62-1230E

(Is This The Sign Of The End, Sir?)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1962.December 30-én, Vasárnap este, a Branham Tabernacle-ben, Jeffersonville, Indiana, U.S.A., le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 2003-ben:

©2003 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org